

Leuens wat die Kerk my geleer het...

Ter verduideliking

Die woord Bybel word deurgaans vervang met “Skrif” of “Woord (van God)”, vir geen ander rede nie as dat elke ander onderwerp ook ‘n “bybel” het: kookkuns, motorherstelwerk, rekenaarprogramme en vele meer. Tot waar anders vermeld, word aanhalings uit die 1933/1953 Afrikaanse vertaling gebruik vanuit theWord sagteware¹. Alle aanhalings is in *ligblou kursiewe* teks om aan te dui dat dit aanhalings is. Sommige woorde is egter in **sterker** teks of onderstreep en dit is slegs om meer klem daarop te lê. Alle vreemde woorde is ook in *kursiewe* teks. Sekere woorde is in [reghoek hakies] en is my interpretasie om iets beter te verduidelik. Ek gebruik die afkorting nY om die tyd aan te dui nadat Jesus op aarde geleef het.

Wat hier onder geskryf is, is my eie gedagtes en waarneming, maar alles word gestaaf deur Skrif; derhalwe vra ek nie om verskoning vir enigiets wat hier geskryf is nie. Indien enige persoon of instansie voel dat hulle persoonlik aangeval word of neerhalend van hulle gepraat word, vat dit asseblief op met die Outeur van Skrif.

Baie dankie aan my vrou, Gerda, Joyce Swart en Johan Kriel vir hul proeflees, terugvoer en waardevolle insette.

By geleentheid word Hebreeuse teks ingevoeg. Neem asseblief kennis dat Hebreeus van regs na links gelees word. Die Hebreeuse alefbet (alfabet) het geen hoofletters en kleinletters nie. Wanneer dit aangehaal en hoofletters in die Romeinse karakters weergegee word, dui dit slegs op ordentlikheid, respek en het geen ander betekenis nie.

Inleiding

Ek het grootgeword in ‘n leuenwêreld, opgegroeï met oneindig baie leuens en ook geleer om daardie leuens oor te dra. Ek het selfs baie van hulle geglo, vir lank! Terselfdertyd het ek self ook nuwe leuens uitgedink, dit selfs vir my kinders, vriende en kollegas geleer. Gelukkig het daar ‘n tyd in my lewe aangebreek wat die Skepper-lewende God my verlos het van al die leuens, maar die skade was alreeds gedoen in die leuens van ander. Vir dit pleit ek vergifnis en vra om verskoning.

Terwyl ek my gedagtes orden om hierdie artikel aanmekaar te sit, het Vader my op ‘n ander artikel laat afkom wat my laat besef het daar is net een manier om hierdie lewe aan te pak: in totale sinchronisasie met ons Hemelvader en in volle gehoorsaamheid aan Sy Woord – die **hele** Woord.

Die artikel waarop ek afgekóm het is ‘n bekentenis van ‘n man in sy middel vyftigs wat glo hy is gay, alhoewel hy getroud is en kinders het. Hy woon in een of ander Amerikaanse dorp waar hy grootgeword het, beklee ‘n goeie pos en het hoë aansien by die dorpsmense. Hy het die aand voor sy huwelik intiem verkeer met sy jarelange goeie vriend. Hy het ook verhoudings met ander mans in

¹ theWord sagteware is gratis beskikbaar vanaf www.theword.net en is sekerlik die vriendelikste sagteware om Skrif te bestudeer.

verskeie dorpe – sommige sien hy maandeliks en ander jaarliks. Intussen bly hy getroud omdat hy sy vrou respekteer en sy kinders liefhet, maar hy wonder oor hoe dit sou wees indien hy vorendag sou kom met die waarheid.

Hierdie is een voorbeeld van hoe meeste mense in leuens betrokke raak in hul leuens en eintlik nooit daarvan ontslae raak nie. Ten spyte van 'n goeie opvoeding, ouers wat jou liefhet en alles vir jou doen, gaan die leuens nooit weg nie; dit raak intendeel net meer en ook meer ingewikkeld. Ek is die oudste van drie kinders; my broer is ses jaar jonger en my suster agttien jaar jonger! Sy is gebore net nadat ek matriek geskryf het.

Een van die eerste leuens wat ek geleer is, was oor Kersvader of Vader Kersfees. Ek was geleer dat hy 'n goeie mens is wat alles weet en dat hy vir jou geskenke bring as jy 'n gehoorsame kind is. Ek het ook 'n foto waar ek as 'n jong seuntjie van omtrent drie jaar oud in OK Bazaars op Kersvader se skoot sit en huil, intendeel, skree soos 'n maer vark! Ek was té jonk om te onthou of ek daardie Krismis 'n geskenk van die goeie Vader Kersfees gekry het. Dalk het ek op sy "swartlys" gekom, want ek kan nie onthou dat ek ooit eers daarna iets van hom gekry het nie, maar ek weet my ouers en grootouers het wél geskenke gegee tydens Kersfees. Dit moes egter iewers 'n indruk op my gemaak het, tot só 'n mate dat ek jare later verskeie kere ook daardie rol vervul het om vir kinders, my eie inklusief, te gaan lieg.

Terwyl ek my gedagtes hier verwoord, vra ek ook vergifnis van my Hemelvader vir die kere wat ek daardie warm, ondraaglike rooi pak gedra het en geskenke uitgedeel het wat gekoop is met geld wat eintlik ander gate moes toestop. Ons gesin kon mos nie by ander afsteek nie! Bowendien, dit was slegs eenkeer 'n jaar en dit was tóg vir 'n goeie doel, of só is ons geleer – nóg 'n leuen.

Soos ons ouer geword en meer verstaan het, is ons blootgestel aan die Bybel en een van die stories daarin het vertel van Jesus wat teen die einde van die jaar gebore sou wees. Daar was nie noodwendig 'n verduideliking oor wie Jesus was en hoekom hy gebore is nie, wel, nie wat ek kon onthou nie. Ten einde ons dankbaarheid aan God te betuig vir Jesus wat gebore is, moes ons dan 'n boom iewers afkap, in die huis dra en dan versier met allerhande mooi toisels sodat ons Jesus se verjaardag kon vier. Daar was ook liggies oral oor die boom gedrapeer en hierdie liggies kon flikker in 'n verskeidenheid van patrone. Dit was dan ook hierdie tyd van die jaar wat boekies met Kersliedere afgestof is en almal het heerlik saam gesing oor drie konings wat elkeen 'n geskenk vir Jesus gebring het. Dit sou dan die rede wees waarom ons ook vir mekaar geskenke moes gee – uit dankbaarheid aan die Jesuskind wat gebore is. Vir eers was dit genoeg om te weet vir jonger kinders, want die ander leuens wat aan Jesus gekoppel is sou later volg. Die skakel tussen Kersvader en Jesus was dan juis een van daardie aspekte wat ek nie kon begryp nie.

Ons was deur die jare 'n baie hegte familie en my Pa se broer en susters het relatief na aan mekaar gewoon. Neefs en niggies het mekaar dus ook gereeld gesien. As familie was dit dan ook gebruikelik om tydens Kersfees by Oupa en Ouma se huis bymekaar te kom om die geleentheid ordentlik te vier. Die aand voor Kersfees het ons almal, broers, susters, neefs en niggies, saam op die mat voor die groot verligte boom gesit – die dooie boom met baie liggies, gekleurde balletjies en 'n engeltjie heel bo. Die boom was in een van die hoeke van die sitkamer en ons het letterlik in 'n kwartsirkel van een muur tot die volgende gesit. Ek kan nie onthou dat my Oupa dit ooit gedoen het nie, maar my Pa en sy broer het jaarliks beurte geneem om geskenke uit te deel. Ouma, my Ma en al die tannies het altyd bygedra met eet- en drinkgoed en dit was inderdaad 'n geleentheid om te onthou. Die volgende dag is almal vroeg op en trek mooi aan om die Kersdiens in hul eie kerke by te woon. Daarna, teen 12:00 is almal weer in Oupa en Ouma se huis: hierdie keer vir die Kersete. Die tafels het gekreun onder al die kos, want daar was versnaperinge, voorgeregte, hoofgeregte, nageregte, koeldranke en soms nog van dít wat die vorige aand oorgebly het – van alles té veel. Elke familie se

huisbediende het saamgekom en was weggestuur met meer eetgoed as wat ons almal kon verorber. Na my Oupa se afsterwe het my Ouma die huis verkoop en in 'n versorgingsoord gaan woon. Dieselfde patroon is egter gevolg op 'n kleiner skaal deur ons uitgebreide gesinne, meeste van die kere in my ouers se huis. Op hierdie stadium was beide my broer en ek getroud en het ons kinders gaan vermaak soos ons geleer is.

Teen die middel van Januarie is die boom se liggies en tooisels in my ouerhuis afgehaal en netjies in houters gepak sodat dit weer teen die einde van die jaar gebruik kon word. Hierdie tyd van die jaar was ook my verjaardag en ek het altyd uitgesien daarna om die boom af te takel, want dan kon ons begin voorberei vir die volgende ge-leuen-theid – my verjaardagpartytjie. Minder as 'n maand gelede het ek geskenke ontvang en nou kon ek alweer iets te wagte wees!

My verjaardag was in sekere opsigte vir my uniek: my verjaardag was die eerste in die uitgebreide familie van bykans 20 mense; ek het my eerste skooljaar begin op my verjaardag. Vir die volgende klompie jare was my verjaardag óf voor die nuwe skooljaar se begin óf daarna, behalwe in matriek, toe die skooljaar weer op my verjaardag begin het! Dit was vir my 'n teken dat ek daardie jaar sou klaarmaak en kon aanbeweeg na die grootmensewêreld.

Nietemin, met verjaardae is geen familie amptelik uitgenooi nie. Dit was 'n ongeskrewe reël dat almal sou opdaag vir 'n heerlike geselligheid – amper 'n Kersfees in die klein. Nog steeds het tafels gekreun onder al die eetgoed. Die volwassenes het uiteraard 'n gewone verjaardagkoek gehad, maar vir ons kinders was die verjaardagkoek mooi versier met jou naam en klein kersies wat aan die brand gestee is en wat die verjaardagkind dan moes uitblaas. Indien jy almal gelyk kon uitblaas, kon jy 'n wens maak wat sou waar word voor jou volgende verjaardag! Na meer as ses dekades wag ek nog vir daardie verjaardag...

So het die jare verloop en ons het ouer geword. Met die ouer word, aan die begin van die tiener stadium, het ek sekere gebruike begin bevraagteken:

1. Waarom besprinkel sekere kerke babatjies (alhoewel hulle dit klassifiseer as “doop”) en ander kerke kom baie na daaraan om grootmense in 'n mini swembad te verdrink;
2. Die Skrif praat van Jesus wat drie dae en drie nagte in die graf sou wees, maar van “goeie Vrydag tot Sondagoggend gee net twee dae en twee nagte;
3. Hoe kan God, Jesus en die Heilige Gees een wees en tog drie? Wie is wie en wanneer en hoekom verander die een in die ander?
4. Sommige kerke laat kinders toe om “nagmaal” te gebruik, terwyl ons kerk (en sommige ander) jou op ongeveer ouderdom 17 eers voor die hele gemeente vrae moet laat antwoord en as jy reg antwoord mag jy nou ook saam met die grootmense “aansit”.

Teen hierdie tyd was ek darem al redelik bekend met meeste Bybelstories: die skepping, Israel se verdrukking in Egipte, Dawid en Goliat, Daniël en die leeus, Jona en die walvis, Paulus se sendingreise en laastens die drie wyse manne. Sondagskool het 'n tipe bekoring van sy eie gehad, alhoewel ek nie spyt was wanneer daar nie lesse was nie. Ek het skitterend gedoen met die Bybelkenniseksamen elke jaar en het een diploma na die ander huistoe gebring.

Teen ongeveer ouderdom 15 het my Pa se oudste suster, wat saam met Oupa en Ouma langs ons gewoon het, 'n elektroniese orrel gekoop. Dit was vir my baie beter as die klavier wat ek die afgelope klompie jare geleer speel het en in 'n japtrap het ek die instrument bemeester. Vir 'n lang tyd het die familie op Vrydagaande by Oupa en Ouma se huis bymekaargekom en dan moes ek hulle vermaak op die orrel. 'n Kort rukkie daarna het die kerkorrel (wat eintlik, na regte, 'n pyporrel is wat in 'n kerk gebruik word) my begin bekoor. Ons kerkorrelis het my bietjie touwys gemaak en voordat ek my kon kry, het ek in 'n ander kerk vir 'n troue gespeel! Vir 'n skoolseun het dit baie beteken want dit het

kontant in my sak gesit. Ek het meer gereeld begin afloswerk doen vir eredienste in verskeie gemeentes.

Ek was skaars 16 jaar oud toe ek stry kry met ons predikant oor die huweliksmars van Mendelssohn wat toe die gebruik was vir meeste huwelikbevestigings. Ek het soms ander musiek gespeel wanneer die bruid moes inkom, maar die predikant het aangedring op die “regte kerkmusiek”. Toe ek hom daarop wys dat Mendelssohn se lewe nie iets was om op trots te wees nie en die musiek eintlik vir ‘n fuifparty gekomponeer is, het hy my verbied om weer vir enige troue in sy kerk te speel. Gelukkig was dit nie die enigste kerk nie en ek het op daardie stadium ernstig daaraan gedink om oor te gaan na die Rooms-Katolieke Kerk. Dieselfde huweliksmars het my ook in die moeilikheid gehad tydens my studies. Een van my mede-studente se Ma het by ‘n plek gewerk wat musiekinstrumente verkoop. Ons het eendag daar aangegaan en ek het ‘n nuwe model orrel gesien. Die bestuurder het my gevra om iets te speel en ek het Mendelssohn ‘n goeie Jazz les gegee. Dieselfde bestuurder het my vinnig gestop en gevra ek moet sy winkel verlaat, want hy laat nie toe dat kerkmusiek so verkrag word nie! Ek wonder tot nou toe nog wat hy sou sê as dit ‘n stuk van oom Johann Sebastian Bach was...

Verbasend reëlmatig het die jare aangestap. Ek het klaargemaak met skool, universiteitslewe aangedurf en na ses maande gesien dit gaan nie werk nie. In reaksie op ‘n advertensie het ek by die SAUK begin werk as leerlingtegnikus. Die ooreenkoms was dat hulle my studies sou betaal en ek vir dieselfde tydperk daarna moes werk om my “skuld” te vereffen. Dit het goed afgeloop en gedurende die klompie jare het ek ook betrokke geraak by verskeie orkeste en motorsport. Soms het dit baie fyn koördinerings gekos om alles in te pas – veral wanner daar ook nog ‘n meisie betrokke was.

Op daardie stadium van my lewe was dit nie vir my opvallend nie, maar soos mens deur die jare terugdink aan sekere dinge, merk jy dat daar oral leuens ingesluit het, op alle vlakke. Ander mense het vir my gelieg, ek vir hulle, baie mense vir mekaar; die baas vir die werker, die werker vir die baas, die werkers vir mekaar. Die leuens het gegaan oor elke denkbare onderwerp en die persone het ingesluit predikante, dokters, kollegas, mede-musikante, motorsportgeesdriftiges asook militêre personeel tydens my weermagopleiding. Die leuens het gewissel van ‘n klein wit leuentjie tot ‘n blatante “in-jou-gesig” bedrieglikheid.

Tydens my opgroei jare het verskeie ander leuens hul verskyning gemaak: die paashaas, geloftedag en dan natuurlik die tandemuis! Die Engelssprekendes noem dit die “tooth fairy” wat nog moeiliker is om te glo, want ‘n muis kan makliker in ‘n huis rondhardloop en wegkruip as ‘n simpel feëtjie. Nietemin, dit was vir my wonderlik om ‘n halfpennie in my pantoffel te kry toe ek my eerste tand gewissel het. Ek kon nie wag vir die volgendes nie! Met die volgende tande het dit begin sente word, nie meer pennies nie. Dit was seker die vierde of vyfde tand wat ek my Pa by my bed betrap het toe hy die geld in my pantoffel wou sit. Sy verweer was dat hy wou seker maak ek slaap rustig, maar ek het hom die volgende keer uitgevang. Uiteraard was ek teleurgesteld, want die tandemuis was eintlik meer aanvaarbaar, veral vir ‘n kind.

Die paashaas het vinniger verdwyn as wat hy gekom het, maar ek het nogtans met hom kennis gemaak. My Ma is van Ierse oorsprong en hulle het geglo jy moet eiers bont verf. Daarna word dit weggesteek en kinders gaan soek dit. Ons het dit moontlik een- of tweekeer gedoen. Wat wél daarna van hom oorgebly het was die sjokolade “eiers” wat ons as kinders gekry het gedurende die Paasseisoen. Selfs terwyl my eie kinders klein was het my Ma dit nog vir hulle gebring. Hoe kan ‘n Ouma dan nie vir haar kleinkinders bederf met ‘n groot, hol sjokolade “eier” of malvalekker nie?

Geloftedag het nooit vir my sin gemaak nie. My voorouers het in die negentiende eeu uit Duitsland en Ierland gekom nadat die gelofte deur Piet Retief afgelê is, dus is ek nie werklik deel daarvan nie.

Daar was egter sekere aspekte waaraan ek toegegee het en vir baie jare het ons saam met 'n woonwaggroep gekamp by 'n feesterrein om Geloftefeese te herdenk. Daar was volkspele gedoen, saam gebraai en dan natuurlik die sedige geloftediens, waarna almal teruggegaan het huius toe na 'n gesellige braaivleis. Vir my het dit meer gegaan rondom die geselligheid as iets anders.

'n Ander volksinstelling was Republiekdag. Uiteraard het dit gepaard gegaan met die volkslied – Die Stem – en iets wat ons alreeds op skool geleer het. Niks was meer belangrik nie as om Die Stem te sing by elke geleentheid moontlik – Geloftedag inkluis. Die woorde van CJ Langenhoven is nog steeds in my kop: “ons sal lewe, ons sal sterwe, ons vir jou Suid-Afrika!” Is ek ook bereid om te sterwe vir my geloofsoortuigings, vir die pad waarop ek agter Jesus aanloop? Ironies dat dit met internasionale sportbyeenkomste gebruik word...

Agtergrond

Vir meer as twintig jaar was ek permanent kerkkorrelis by verskeie gemeentes. Dit was een van die ampte in die Christenkerk waarmee die gemeentelede meer begeesterd kon word as met die preek van 'n predikant. Daar word ook baie nou saamgewerk met die predikant om die erediens vlot te laat verloop en selfs die kerkraad het normaalweg nie dieselfde noue verbintenis soos 'n kerkkorrelis het nie.

Om kerkkorrelis te wees verg ook baie opoffering, toewyding, tyd en selfs geld. Die vergoeding was soms nie werklik die moeite werd nie – selfs nie eens die ekstra vergoeding vir begrafnis en huweliksbevestigings nie. Afloskorrelis was moeilik om te reël en deur die jare het ek soms ook moes lieg en sê dat ek nie 'n aflos kon kry nie – sonder om enigsins te probeer. Die kerkkantoor moes dit dan self reël. Dit mag klink na 'n klein leuen, maar dit was 'n leuen.

By verskeie geleenthede soos begrafnis, huweliksbevestigings en dies meer moes ek ook predikante hoor lieg oor eienskappe van die gestorwene, huwelikspaar en dies meer. Agterna het die predikant en ek maar net saam gelag oor wat hy gesê het. Een van die grootste predikantleuens sou egter kom terwyl ek aansoek doen as orrelis in die gemeente waar ons woonagtig was.

Meeste van my poste was altyd buite ons gemeente. Op hierdie stadium was ek 'n afloskorrelis en het aansoek gedoen in ons eie gemeente, op aandrang van predikant A. Sonder dat ek daarvan bewus was, het predikant B 'n ander orrelis genader om ook aansoek te doen. Hierdie persoon was permanent aangestel in 'n ander gemeente, maar hy was ook die musiekonderwyser by die plaaslike hoërskool en bevriend met predikant B. Die man het ten minste 'n graad in musiek terwyl ek net Royal Schools of Music klaargemaak het. Nodeloos om te sê is ek nie aangestel nie. Die stories en verskonings, eintlik leuens, waarna ek moes luister sou boekdele vul. Volgens my vriend, predikant A, het hy nie geweet daar is nog 'n aansoek nie en die kerkraad het toe besluit om die man met die musiekgraad aan te stel, met verskonings aan my *ad nauseum*. Spies en Plessie sou 'n TV-reeks hiervan kon maak!

Na meer as veertig jaar het ek en my gesin ons voete afgegee van die hoofstroom gereformeerde kerke. Vir etlike maande het ons rondgeswerf en by 'n gemeente beland van wie die pastoor en ek baie goeie vriende was. Hy het gereeld ons motorfietsklub bedien wanneer ons op dagritte gegaan het. Ek wou op daardie stadium niks weet van die musiekbediening nie, maar nadat hy lank gesmeek het, het ek ingegegee. Ek het die musiekbediening vir 'n paar maande gelei toe die pastoor skielik oorlede is. Ons het vir 'n kort tydjie aangebly in die gemeente, maar ongeveer 'n jaar later is ons na 'n sustersgemeente waar ek weer die musiekbediening behartig het. Ons was ook ingeskakel met 'n

oulike groepie mense in een van die huisselgroepe. Na ongeveer 'n jaar het ons selgroepleier en ek spontaan beide die begeerte uitgespreek om Hebreeus te begin leer, sonder enige invloed uit ander oorde. Dit was vir albei van ons vreemd om gelyktydig hierdie drang te ontwikkel. Ons het dit egter opgevolg en sonder verwyf ingeskryf by die plaaslike *Ulpan* (skool vir Hebreeuse studie). Ons was albei baie opgewonde en het dit uiteraard nie geheim gehou nie.

Weereens, soos by elke ander gemeente, het die pastoor en ek baie nou saamgewerk. Ek het ook egter verskeie nuwe leuens begin leer en my woordeskat is aangevul met woorde soos wegraping, sondaarsgebed, "eenmaal-gered-altyd-gered" en "moet-kan-praat-in-tale". Dit was interessant dat daar baie dinge agter die skerms gebeur het en gesê is, terwyl totaal ander dinge voor die lidmate plaasgevind het. Daar was menige Sondag dat ek myself sou voorneem om die pastoor en kerkraad aan te spreek, maar geleenthede het hul nie voorgedoen nie.

Een Donderdagaand, gedurende Maart 2003, terwyl ons musikante gereedgemaak het om te oefen, het ek duidelik die woord "Shabbat" gehoor. Op daardie stadium het ek nog nie begin met Hebreeuse studies nie en was dus nie werklik bekend met die woord nie. Ek kon nie sien wie met my gepraat het nie en het ek almal gevra, maar niemand het erken dat hulle gepraat het nie. Ek het dit afgemaak as 'n vreemde verskynsel en aangegaan met my lewe. Daarna het verskeie dinge egter begin gebeur: wildvreemde mense is oor my pad gestuur per e-pos en telefoonoproep – almal mense wat God se sewende dag, die Shabbat, onderhou. Dit was vir my baie insiggewend.

Baie inligting het in my rigting gekom, waarvan sommige nie eintlik sin gemaak het op daardie stadium nie. As gevolg van die Hebreeuse klasse het ek geleidelik meer van die e-posse begin verstaan. Sommige terme was in Hebreeus, vir geen ander rede nie as dat die "ou testament" oorspronklik in Hebreeus en Aramees geskryf is. Verder was daar 'n siklus, bykans drieduisend jaar oud, om die vyf boeke van Moses binne 'n tydperk van een jaar deur te lees en bestudeer. Dit was vir my baie interessant en bykans elke dag het meer inligting bygekom. Een van die redes hoekom die eerste vyf boeke só belangrik is, is omdat dit al die instruksies bevat wat God vir ons as mens wil leer. Selfs Jesus het vir die Fariseërs gesê dat hulle Hom nie sou glo indien hulle nie vir Moses geglo het nie (Johannes 5:46). Hierdie vyf boeke word genoem die Torah in Hebreeus, of Pentateug in Grieks. Torah beteken slegs "instruksies", alhoewel dit verkeerdlik vertaal is in meeste vertalings as "wet", wat weereens 'n leuen is wat die vyand ingebring het om mense te verwar en God in onguns te bring. 'n Ander aspek was ook om te sien hoe Torah vergelyk kan word met die vier evangelies en kon ervaar hoe goed Jesus die Torah moes ken, aangesien Hy dit altyd en oral aangehaal het.

Vir die volgende klompie jare het God lank en hard met my gewerk. Ongeveer 'n jaar nadat ek die eerste keer die woord "Shabbat" gehoor het, het nog 'n gebeurtenis sekere dinge in my lewe begin verander. Een Sondag, net na die lofprijsing, is ek deur die pastoor gevra om by die orrel te sit. My gedagte was dat hy 'n onaangekondigde dopeling of inseëning vir 'n kind sou hê. Hy het egter onmiddelik met 'n persoonlike aanval teen my begin en my beskuldig daarvan dat ek probeer om 'n Jood te word. Sy redes het gespruit uit die leer van Hebreeus, my soeke na hoe die oorspronklike Skrif inmekaar steek, my navorsing oor hoe Jesus en Sy dissipels geleef het en omdat ek soveel aandag aan Torah gee. Sonder om hom enigszins te antwoord het ek gesit en luister na sy aanval, opgestaan na die diens en huistoe gegaan. My telefoon het van die mikkie af gelui vir die volgende twee dae van mense wat skakel en vra of ek hierdie aanval dan net goedsmoeds sou aanvaar, aldan nie. My antwoord vir almal was dieselfde: dit was God se manier om my na 'n ander, beter, plek te stuur.

Na verskeie maande van rondval tussen verskeie kerke, het ons by 'n oulike en gesellige groep mense beland wat geen denominasie verteenwoordig nie, maar baie ingesteld is op Israel, die manier waarop Jesus geleer het en selfs soms die oorspronklike name van God en Jesus gebruik het.

Dit was aanvanklik effens vreemd, maar ek kon myself daarmee vereenselwig. Weereens het ek die musiekbediening behartig, maar het begin besef hierdie is slegs 'n tydelike tuiste. God wou hê ek moet breek met Sondagkerk en met hoofstroom Christendom. Dit was baie moeilik, want my vrou was vir die eerste keer in 'n lang tyd gelukkig in 'n gemeente, met die prediker en met die mense. God het egter meer en meer druk op my begin sit – tot en met die begin van 2011. Ek het geleidelik begin leisels oorgee aan 'n ander musikant en einde Junie 2011 was ek kerkloos en kerklos. My besluit was geneem en nou het ek myself in God se hande gelaat om te doen met my wat Hy wou. Hy het my gewys op al die leuens waarmee ek grootgeword het en wat ek moes “ontleer” – afleer, verleer, vergeet. Dit het 'n groot leemte in my geskep wat Hy kon gebruik om die nodige inligting in my te kry soos Jesus vir Sy dissipels en ander geleer het.

Eerste Leuen

Die eerste leuen waarvan ek moes afsien, was dat God se weë nie 'n geloof (religion) is wat ek beoefen nie – iets wat ons almal in die Christelike kerke geleer is en meestal net op Sondae (of gedeelte daarvan) toepas – vir 'n uur of wat. Geloof gaan oor my en ek, iets wat ek doen soos en wanneer nodig, amper soos 'n toorstokkie. Wanneer jy vorms moet invul, is een van die vroeë gewoonlik wat jou geloof is. Terwyl dit maklik is om te skryf “Christen”, beteken dit vir baie mense om soms Sondae in 'n kerkbank te sit, dalk te slaap, asook om darem die jaarlikse kerkbasaar te ondersteun en die Kerssangdiens by te woon. Wanneer ek dus 'n skurwe grap wil vertel, kan ek gou my “geloof” afskakel, die grap vertel en dan weer my geloof aanskakel – niemand het seergekry nie en niemand is benadeel nie. Intendeel, wat dalk meer prakties sou wees, is om dit net aan te skakel soos nodig – tydens eredienste of Bybelstudie, of die min kere wanneer iemand van die kerk huisbesoek doen. Die vyand het in die tuin van Eden alreeds geweet wat hy beplan en hoe hy mense sou weg stuur van die waarheid. Jesus sê vir ons Hy is die Weg (Pad), die Waarheid en die Lewe (Johannes 14:6). Hy het ook gesê dat ons Hom moet volg (Johannes 8:12; Lukas 9:23 en ander). Alles in ons lewens werk op dieselfde manier met 'n pad, soms kort, soms lank: ons begin by 'n punt en gaan na 'n bestemming toe – in of na ons huise, by of na ons werke, in of na skole, met of na ons ontspanning.

Hoe volg mens iemand anders op 'n pad? Deur letterlik (in die voetspore) agter daardie persoon aan te loop en te doen soos hy (Hy) doen. Dit is wat die woord “discipel” beteken en is presies wat God my geleer het: om af te sien van 'n geloof wat meestal baie wankelig kon wees en dan voltyds in die voetspore van Jesus te loop. Dit moet dus 'n lewenswyse word en nie 'n geloof nie, 'n verhouding. Dit moet iets wees wat daaglik, sekond vir sekond, deel is van jou lewe en nie iets waarop jy net antwoord wanneer iemand jou daarna vra of 'n vroom gesiggie voorhou wanneer die predikant in die omgewing is nie. Jesus het die perfekte voorbeeld vir ons kom stel, soos Johannes vir ons leer in 1 Johannes 2:

⁶“Hy wat sê dat hy in Hom bly, behoort self ook so te wandel soos Hy gewandel het.”

Petrus, een van Jesus se binnekring, sê vir ons in 1 Petrus 2:

²¹“Want hiertoe is julle geroep, omdat Christus ook vir julle gely het en julle 'n voorbeeld nagelaat het, sodat julle sy voetstappe kan navolg.”

Soos ons asemhaling en hartklop moet dit die enigste ander aspek in die wêreld wees wat 24/7/365 deel van my is – my lewenswyse volgens God se reëls in die voetspore van Jesus. Sonder dat ek daarvoor loop en spog moet dit altyd sigbaar wees vir ander mense en dit kan slegs gedoen word in gehoorsaamheid. Ons lees in 1 Petrus 1:

*¹⁴Soos **gehoorsame** kinders moet julle nie jul lewe inrig volgens die begeerlikhede wat tevore in julle onwetendheid bestaan het nie.*

Indien ons dan vertrou dat God ons geroep het tot 'n nuwe lewe, word die volgende vers in 1 Petrus op ons van toepassing:

*¹⁵Maar soos Hy wat julle geroep het, heilig is, moet julle ook in jul **hele lewenswandel** heilig word,*

Los die leuen van geloof en volg Jesus na op die voorwaardes wat God ons gee – jy sal nie spyt wees nie! Lees verder.

Tweede leuen

Tot nou toe het ek nog geen prediker gehoor wat anders praat nie; al die Protestantse en Katolieke predikers, hetsy Evangelies, Pinkster of Ortodoks is kop in een mus: met Jesus se dood aan die kruis het die wet weggeval en hoef ons niks daarmee te doen hê nie. Ons is gered slegs deur genade.

Nou wil ek graag weet: wanneer ek deur 'n verkeersman gestop word omdat ek 'n verkeersoortreding begaan het en hy gee my 'n waarskuwing, het hy die verkeerswet weggeneem deur die waarskuwing of was sy "genade" genoeg vir my? Die wet bly steeds van toepassing, selfs na die waarskuwing, want met my volgende oortreding mag ek dalk nie 'n "genadige" verkeersman kry nie. Terwyl ek binne die **wet** van die verkeersregulasies bly is ek veilig en sal niemand my stop of beboet nie.

Presies dieselfde is geldig in ons geestelike lewe.

God se wet, die *Torah*, God se instruksies, stel beperkinge of grense waarbinne ek vrylik kan beweeg. Terwyl ek binne die wet bly is ek veilig, want God is ook daar om my te beskerm. Wanneer ek egter buite die grense beweeg, is ek op my eie, want God se wet beskerm my nie meer nie. God is egter alomteenwoordig en wanneer ek buite Sy wet na Hom roep, is Hy getrou en regverdig om my terug te plaas binne die grense van Sy wet waar ek weereens Sy beskerming geniet en veilig is.

As kind het ons 'n vistenk gehad met 'n klompie vissies in. In die begin het my broer en ek baie gestry oor wie die vissies gaan voer, maar later van tyd was dit amper 'n las om na hulle om te sien. Wat ek wel uit hierdie episode in my lewe geleer het, is dat daardie vistenk met die water die veiligste hawe is vir die vissies. Buite die vistenk spartel die arme vissie om asem te haal, maar binne die grense van die vistenk is die vissie veilig en kan hy homself geniet na hartelus. So het ons almal grense nodig om ons te beskerm – soms teen onself!

Die vyand het baie fyn gewerk deur vertalers om die woord *Torah* te laat vertaal as wet. Wanneer ons mooi daarna kyk, beteken dit eintlik "instruksies" of "reëls". Elke huis het sy eie *Torah*, reëls, waarvolgens ouers en kinders leef en werk. Soortgelyk het werkgewers 'n "*Torah*" vir hul werknemers. Oral in die lewe waar reëls neergelê is, kan ons dit beskou as "*Torah*". Dink mooi daarvoor na, maar ironies is meeste van daardie reëls gegrond op God se *Torah*!

Dit is dus 'n infame leuen dat God se wet weggeval het, weggeneem is, nie meer van krag is nie of watter ander stelling iemand daarvolgens sou wou maak. Indien dit waar sou wees, sou geen land, owerheid, skool of huis enige reëls kon hê nie! Jesus het self vir ons gesê in Mattheus 5:17 dat Hy gekom het om die wet te vervul. Dit beteken nie wegneem of tot niet maak nie – Hy het gekom om dit vir ons beter te verduidelik. Wanneer ons verder lees in Mattheus 5 lees ons in verskeie verse (21, 27, 31, 33) hoe Jesus sê: "Julle het gehoor..." en Hy noem 'n aspek of opdrag van die wet. Daarna sê Hy (in verse 22, 28, 32, 34): "Maar Ek sê vir julle..." en verduidelik dit dan beter sodat daar 'n groter begrip is. Van wanneer af beteken "beter verduidelik" en "tot niet maak" dan nou dieselfde?

Terwyl Jesus aan die kruis gehang het, het Hy uitgeroep: "Dit is volbring". Hy het dus die lewenstaak waarvoor Hy aarde toe gekom het, voltooi. Ons lees in Kolossense 2:

¹³"En julle, wat dood was deur die misdade en die onbesnedenheid van julle vlees, het Hy saam met Hom lewend gemaak deurdat Hy julle al die misdade vergeef het, ¹⁴en die skuldbrief teen ons, wat met sy insettinge ons vyandig was, uitgedelg en weggeruim het deur dit aan die kruis vas te nael,"

Gedurende die tyd, onder andere, waarin Jesus op aarde was, was dit gebruiklik om gevangenes se skulde of oortredings op 'n brief te skryf voordat hulle gevonnissen word. Die brief is soms ook op die deur van die sel of aanhoudingskamer geplaas sodat besoekers en ander wagte sou weet wat die oortreding is. Wanneer hulle vrygelaat is aan die einde van hul strafydperk is hierdie selfde brief aan hulle teruggegee met die Griekse woord *tetelestai* (Τετέλεσται – têt-têles-tai) daarop gestempel. Hierdie brief is aan die persoon teruggegee en moes gewoonlik aan sy persoon gedra word om te kan bewys dat sy skuld aan die gemeenskap vereffen is.

Jy en ek en elke ander persoon op aarde staan skuldig voor God, maar Jesus, ons Verlossing, het daardie **aanklag**, daardie **skuldbrief**, weggeneem – nie die wet nie. Sy bloed het versoening vir ons bewerkstellig. Hy kon nie die wet weggeneem nie, want dan sou ons nie weet wat sonde is nie! Ons lees in Romeine 8:

²*“Want die wet van die Gees van die lewe in Christus Jesus het my vrygemaak van die wet van die sonde en die dood.*

Ons sien ook in 1 Johannes 3:

⁴*Elkeen wat die sonde doen, doen ook die wetteloosheid, want die sonde is wetteloosheid.*

Hierdie kan nie duideliker gestel word nie. Ons is dus nie kwytgeskeld van die wet van Moses/Jesus nie, maar wel, deur Jesus se **gehoorsaamheid**, van die wet van die sonde (die nagevolge) en die ewige dood. Christendom het gefaal deurdat hulle nie die wet van Moses nagekom het nie; selfs Jesus het dit gedoen!

Derde leuen

Aangesien ek nou die leuen van aan- en afskakelgeloof afgeleer het en, in gehoorsaamheid aan God, 'n nuwe lewenswandel of lewenswyse, 'n intieme verhouding, met God begin het, het ek ook geleer dat God se wet nog steeds my riglyn moet wees, die reëls waarvolgens ek moet leef om Hom tevrede te stel.

Daar bestaan 'n geringe moontlikheid dat die kerk waar ek betrokke is my sal toelaat om my nuwe lewenswandel met God uit te leef soos Hy wil hê ek dit moet doen, alhoewel ek glo dit sal nie maklik wees nie, want: die kerk, elke gemiddelde Christenkerk, sê egter vir my die wet is afgeskaf met Jesus se kruisdood. Volgens die kerk is *Torah* (instruksies) net vir die Jode gewees en nou is slegs die wette van die kerk geldig. Daar is nou geen kwessie watter gevolgtrekking ek gaan bereik en watter besluit ek gaan neem nie: ek breek met die kerk en hul vorm van aanbidding en volg Skrif – reg van die begin af in Genesis tot aan die einde van Openbaring - alles.

Alreeds in die eerste paar bladsye van Skrif lees ons God het 'n rusdag ingestel, die Sabbat, of *Shabbat* in Hebreeus. Die probleem is egter dat my kerk, waarvan ek sopas weggebreek het, vir my gesê het die *Shabbat* is net vir die Jode. Regtig? Kom ons gaan ondersoek self...

Weereens moet ons aandagtig, in gehoorsaamheid en met 'n angstige, begerige en leergierige gees luister wat God vir ons sê. Dit kan gebeur deur ander mense, boodskappe per selfoon of e-pos, of deur God self, nadat ons stil geword het en besef slegs Hy kan ons lei – want Hy wil ons lei! Ons moet egter seker maak dat wat ons geleer word wél in Skrif is en nie iemand anders se vrugbare verbeelding nie. Toets dus elke lering aan Skrif, soos ons geleer word in Handeling 17:

¹¹“Hierdie Jode [in Beréa] was meer edel as dié in Thessalonike; hulle het elke dag die boodskap met gretigheid ontvang terwyl hulle uit die Skrifte onderskei het om te sien of hierdie dinge so was.

God het in ses dae die aarde met alles daarop en daarin asook die hemele geskape. Ons lees in Genesis 2:

¹So is dan voltooi die hemel en die aarde met hulle ganse leërmag.

Dit stop egter nie hier nie, want ons sien in die volgende vers:

³En God het die sewende dag geseën en dit geheilig, omdat Hy daarop gerus het van al sy werk wat God geskape het deur dit te maak.

God het nie gerus omdat Hy moeg was nie, want Hy wat God is kan nie moeg word nie. Jesaja sê vir ons in hoofstuk 40:

²⁸Weet jy dit nie? Of het jy dit nie gehoor nie? 'n Ewige God is die HERE, Skepper van die eindes van die aarde; Hy word nie moeg of mat nie; daar is geen deurgroning van sy verstand nie.

Hy het gerus om vir ons 'n voorbeeld te stel, soos wat Jesus baie later ook vir ons verskeie voorbeelde sou stel terwyl Hy op aarde was. God het die sewende dag geseën omdat Hy die mens gemaak het wat kan moeg word en rus nodig sou hê na ses dae se werk. God het 'n **afspraakdag** met die mens gemaak, 'n dag waarop die mens sy normale werk kon laat staan en vir 'n volle 24 uur kon baljaar in God se liefde en deernis!

Jou kerk begin Sondag om 09:00. Jy daag 15:00 daar op, maar daar is niemand. Inteendeel, jy kom enige ander dag 09:00 daar aan en daar is ook niemand nie. Hoekom? Want die afspraak wat eenparig deur almal gemaak is, is dat die kerk Sondagoggend om 09:00 begin. Dit is egter nie God se afspraak nie. Sy afspraak is die sewende dag, volgens Skrif – die **hele** 24-uur dag – vanaf die vorige

dag sonsondergang tot Saterdag sonsondergang.

God het 'n afspraak met die **mens** gemaak vir die sewende dag van die week. Daar is baie mense wat glo dit is net vir die Jode, maar daar was geen Jode in Genesis 2 nie – slegs Adam en Eva. Die eerste Jood, eintlik Hebreër (wat later verduidelik sal word), was Abram/Abraham, waarvan ons begin lees aan die einde van Genesis 11 en verder. Dit was ongeveer 2 000 jaar ná die Skepping dat Abraham geleef het, dus sou baie mense moontlik deur mondelingse oorlewering bewus wees van die sewendedag *Shabbat* wat alreeds in Genesis ingestel is, net soos byvoorbeeld aspekte van offerandes mondelings oorgelewer is. Die woord *Shabbat* beteken rus of beëindiging. Jesus sê vir ons in Mattheus 11:

²⁸*“Kom na My toe, almal wat vermoeid en belas is, en Ek sal julle rus gee.”*

Hy het ook vir ons gesê in Markus 2:

²⁷*“Die sabbat is gemaak vir die mens, nie die mens vir die sabbat nie.”*

Ons lees in Eksodus 31:

¹⁷*Tussen My en die kinders van Israel is dit vir ewig 'n teken; want in ses dae het die HERE die hemel en die aarde gemaak, maar op die sewende dag het Hy gerus en Hom verkwik.*

Die woord “verkwik” kan ook as “verfris” vertaal word en beteken letterlik “asemhaal”, net soos ‘n bries of stroom van lug; hierdie verkwik van God is slegs figuurlik. Die laaste gedeelte van die vers kan dus vertaal word as: *“Hy het opgehou en asemgehaal.”* As ons weer kyk na Jesaja 40:28, sien ons duidelik dat God nie verfris is om krag of energie te herwin soos ‘n mens nie, want Hy is die Bron van alle krag en energie! Dit was egter God se “stop” en “asemhaal” wat die *Shabbat* geskep het!

Wanneer ons nou wandel in Jesus se voetspore, Wie beter om vir ons die rus te gee wat God weet ons nodig het! Ons beweeg ook nou nader aan hoe Jesus, die dissipels en vele ander mense van daardie tyd, geleef het: ‘n onbreekbare ewigdurende verhouding met God, waartydens ons leef volgens Sy wet (die *Torah*, instruksies) en elke sewende dag die afspraak nakom wat God met ons gemaak het. Jesus sê wat Hy bedoel en bedoel wat Hy sê, ook in Mattheus 11:

²⁸*“Kom na My toe, almal wat vermoeid en belas is, en Ek sal julle rus gee.”* ²⁹*Neem my juk op julle en leer van My, want Ek is sagmoedig en nederig van hart, en julle sal rus vind vir julle siele;* ³⁰*want my juk is sag en my las is lig.”*

God het, deur Sy Woord en verskeie mense, agt jaar lank aan my moes werk rakende *Shabbat* en toe ek uiteindelik ophou slimmer wees en oorgee, het daar meteens ‘n groot las van my skouers afgeval. Daar was egter ook ander dinge wat moeilik was om te verwerk. Vir bykans ‘n jaar vantevore was ek gewoon om gedurende *Shabbat* (Saterdag) op my eie Bybelstudie in my studeerkamer te doen. Die probleem het egter gekom toe ek die eerste klompie Sondae by die huis bly en nie kerk toe gaan nie. Ek het intens skuldig gevoel en moes myself dwing om nie daardie skuldgevoelens te hê nie! Soos tyd verbygegaan het, het God in my die oortuiging geplaas dat ek doen waarvoor Hy my geroep het en wat Hy van my verlang en dat ek in Sy Wil leef. Indien jy nog twyfel, luister gerus na ‘n vier-deel reeks oor onderhouding van God se *Shabbat*².

² <https://www.bibletools.org/index.cfm/fuseaction/Audio.details/ID/520/Sabbathkeeping-Part-1.htm> Die ander dele sal op dieselfde blad gevind word.

Vierde leuen

Dit is moeilik om hierdie leuen in eenvoudige taal te verduidelik, omdat daar verskeie gedagtes is rondom die leuen en dit al vir soveel jare verdraai is.

Tot hier het ons gebruik gemaak van die 1933/1953 Afrikaanse vertaling van Skrif. Soos in sekere verse hier bo gesien is, word God soms verwys na of aangespreek as “Heer”, “Here” of “HERE”. Nie een van hierdie woorde is ‘n naam nie, maar slegs ‘n titel, soos meneer, dokter of professor. God is dan ook die algemene term waarvolgens ons ons Skepper aanspreek, alhoewel Hy verskeie name het. Die vertalers het egter verkies om, net soos die King James-bybel, die werklike Naam van God van die mense te weerhou – alles in lyn met die vyand se plan om die werklike Skepper-God van ons af weg te hou sodat Hy nie in waarheid aanbid kan word nie en minderwaardig gemaak word.

In Genesis 1:1 lees ons dat God die hemele en aarde geskape het. In die oorspronklike Hebreeus kry ons egter die woord *Elohim*, ‘n meervoudsvorm van die woord *Eloha*, wat beteken “sterk een”. Dit maak sin dat iemand wat sterk is die Skepping sou kon behartig.

Die woord *Elohim* kan egter afgekort word as *El* en dan word verskeie eienskappe van God daarby gevoeg, om net ‘n paar te noem:

El-Shaddai: almagtige God (van Jakob) (Genesis 49:24; Ps 132:2,5)

El-Elyon: allerhoogste God (Genesis 14:18-20)

El-Roi: God wat sien (Genesis 16:13)

El-Olam: ewigdurende God (Genesis 40:28-31)

Hierdie Name van God is egter direk in Afrikaans oorgesit en daarom het ons geen idee hoe om God aan te spreek of watter eienskappe Hy het nie! Presies dieselfde het gebeur met God se Eienaam. Ons lees in Eksodus 3 dat Moses na ‘n brandende doringbos geroep word sodat God met hom kan praat. Wanneer Moses vir God uitvra na Sy Naam, sê Hy in vers 14: *“EK IS WAT EK IS. Ook sê Hy: So moet jy die kinders van Israel antwoord: EK IS het my na julle gestuur.”*

Hierdie vertaling (Afrikaanse 1933/1953) is egter onvolledig, want die oorspronklike Hebreeus lui heel anders: *“אֱלֹהִים אֲשֶׁר אֵלֹהִים”* en word vertaal as *“EK IS, WAS, SAL WEES WIE EK IS, WAS, SAL WEES.”* Dit dui op God se Alomteenwoordigheid en Almagtigheid en bewys dat Hy buite tyd staan, omdat Hy nog altyd was en Hy sal altyd wees – sonder begin en sonder einde. Hierdie leuen word dus vir honderde jare aan ons opgedis as die waarheid en omdat dit van sogenaamde geleerdes af kom, bevraagteken niemand dit nie! Nou wil die huidige kerkstelsel nog ‘n nuwe vertaling hê! Dit laat mens wonder hoeveel verkragtings dáárin sal wees... of wil hulle nuwe leuens byvoeg?

Daar is egter beter Afrikaanse vertalings as die 1933/1953 vertaling, waar God en Jesus se werklike Name teruggeplaas is, asook die oorspronklike name van elkeen van ons voorvaders, profete en die dissipels. Terwyl Woord en Getuienis ‘n baie goeie vertaling is wat deur John Wahl, ‘n persoonlike vriend, van Kaapstad gedoen is, verkies ek self die PWL (die Pad van Waarheid tot die Lewe). Dit kan gratis in gedrukte vorm verkry word van die vertaler en alle besonderhede is beskikbaar onder aan die bladsy op die webwerf³. Verskeie ander materiaal is beskikbaar en ‘n klankbybel vir blindes, gesiggestremdes en besige persone is ook besig om gestalte aan te neem.

Wanneer ons kyk na God se Eienaam, moet ek hier toegee dat dit nie net die vertalers is wat aangespreek moet word nie. Die Rabbi’s het baie ernstig probeer om, volgens die derde opdrag van God se wet, God se Naam te beskerm teen mense wat dit sou wou misbruik, veral in die lande waar

³ <https://padwlewe.ch/Aflaaibaar.html>

Yisra'el in ballingskap was. Tot op hierdie vlak het die Rabbi's goed daarin geslaag onder hul eie mense. Meeste Rabbi's was egter nie noodwendig die hoog-heiligste nie, tot selfs vandag! Inteendeel, ons sien hoe haal *Y'shua* hulle uit om elke hoek en draai. Hulle word genoem "witgepleisterde grafte" in die Afrikaans 1953 vertaling, "geveinsdes" in die WEG en "toneelspelers van 'n vals karakter" in die PWL. Die Rabbi's van toentertyd het 'n verbod geplaas op die gebruik van God se werklike Naam en in stede daarvan word die woord "*Adonai*" gebruik wanneer hulle bid. "Adon" (אֲדֹנָי) is die Hebreeus vir Meester. Die term "*HaShem*" word in die algemeen gebruik, soos met sosiale en nie-"godsdiensstige" byeenkomste. Hierdie woord beteken egter bloot "die Naam" (אֵל "ha" – die) en (שֵׁם "Shem" – naam) en het werklik geen ander betekenis nie. *Adonai* beteken "my Meester" of "my meester" – die gebruik van 'n hoofletter en 'n kleinletter dui selfs ook op enige heidense god, afhange van die verband waarin dit gebruik word. Verwys asseblief na die laaste paragraaf van die "Ter verduideliking" deel op bladsy 1. Hierdie is weereens 'n rede om self, persoonlik, die Skrifte in hul oorspronklike taal te bestudeer en nie staat te maak op die kanselmantjie wie se pensioen jy elke maand aanvul nie. Vir dieselfde rede, en meer, kan ek ook in die ry kom staan.

God sê egter vir ons op verkeie plekke in Skrif dat ons Sy Naam moet aanroep, nie Sy titel nie: Psalm 116:13, 17; Jesaja 52:6; Sagaria 13:9. In Shakespeare se tragedie, *Romeo & Juliet*, word die bekende reël gebruik: "*What's in a name?*" Die Hebreërs (Jode) het hul kinders name gegee wat hul nering of lewenstaak sou aandui. Meeste profete se name in oorspronklike Hebreeus het iets te doen met God se naam, iets waarna ons bietjie later sal kyk.

'n Bekende Italiaanse komponis, Guiseppe Verdi, se naam beteken letterlik Josef Groen, indien dit direk vertaal sou word. Dit sou egter baie onvanpas wees om hom as sulks aan te spreek of aan mense voor te stel omdat hy nie op daardie naam sou reageer nie. Stel jousef voor jy sien op een van die groot advertensieborde langs die snelweg: "Josef Groen in persoon by die Stadsteater!" Baie min mense, indien enige, sal weet wie dit is. Hiermee sê ek nie dat God nie reageer wanneer ek nie Sy Naam gebruik nie, maar Hy wil hê dat ons Sy Naam gebruik, want op daardie manier erken ons Hom as ons Skepper, ons Versorger, ons liefdevolle Vader, die Almagtige Een. Wanneer ek God se Naam gebruik weet die vyand ook dat ek die hoogste Gesag aanroep en hy sidder!

'n Naam spreek van 'n persoon se karakter en die gesag wat daardie persoon verteenwoordig. Avraham (Abraham) se naam beteken "vader van 'n menigte", Eva se oorspronklike naam (חַוָּה – Chava, uitgespreek ga-wa) beteken "moeder van lewe", Esau beteken "harig". Wanneer ons dus na God se oorspronklike Naam kyk in die Hebreeuse teks, bestaan dit uit vier letters, יְהוָה, genoem die tetragrammaton (Grieks vir vier letters), wat ook in transliterasie geskryf word as YHWH of YHWH. Hierdie Naam is inderdaad afgesonderd (heilig) en mag nie net goedsmoeds gebruik word nie. Vir daardie rede pla dit my geensins om in 'n flik te hoor "oh my god" nie, want meeste van daardie vals karakters weet nie eens wie hulle aanspreek nie! Dit mag dalk een van hulle eie demone of vriende wees, of net om iets te sê omdat hulle nie weet wat om te sê nie – soos baie "voorspoed"-predikers. Lees bietjie later oor hulle...

Selfs akteurs wat kort-kort "jesus christ" uiter, het min besef van wat hulle doen en daarom behoort ons ook vir hulle in te tree soos *Y'shua* gedoen het aan die folterpaal en sê: "Vergewe hulle, want hulle ken beslis nie Verlossing van God of die God wat Verlossing bewerkstellig het nie!" Wanneer ek egter met God praat, wil Hy graag hê dat ek Hom met daardie Naam sal vereer. Ek mag Hom ook aanspreek as Vader of selfs die Aramese woord, Abba, wat ook Vader beteken, gebruik. Wanneer ek God se Naam aanroep, erken ek Hom vir Wie en Wat Hy is – die Gewer van alles!

Daar is ook baie gedagtes rondom die "korrekte" uitspraak van God se Naam, maar niemand het werklik die finale uitspraak bemeester nie. Terwyl sommige mense mag praat van "*Yahweh*", verkies

ek persoonlik om “Yahuah” te gebruik. God weet immers dat ons met of van Hom praat en dit is al wat belangrik is.

Soos vroeër genoem, het meeste profete se name iewers ‘n verkorte vorm van God se naam:

- ☞ Jesaja is eintlik *Yesha’yahu* wat beteken “Yah is ons redding”
- ☞ Jeremia is eintlik *Yirmeyahu* wat beteken “Yah sal ons verhoog”
- ☞ Daniël is eintlik *Dani’el* wat beteken “my regter is El”
- ☞ Esegël is eintlik *Yechezq’el* wat beteken “El sal versterk”

Daar is baie mense wat dit dalk nie mag besef nie, maar meeste gelowiges ken en gebruik ten minste alreeds vyf Hebreeuse woorde:

- ☞ *Amen* (אמן) – dit is waar, laat dit so wees
- ☞ *HalleluYah* (הללויה) – prys/loof Yah (God)
- ☞ *Shofar* (שופר) - ramshoring
- ☞ *Shabbat/Sabbat* (שבת) – God se afgesonderde dag
- ☞ *Shalom* (שלום) – algemene groet, met aankoms of vertrek en sluit ook seënwense in

Laat ons dus God se Naam, יהוה, met die nodige eerbied en ontsag gebruik sodat Hy daardeur verheerlik kan word.

Vyfde leuen

Wat van Jesus se werklike naam? Het die naam Jesus enigsins betekenis of is hier ook iets vreemds aan die gang? Sou die Naam van God nie weerspieël word in die Naam van Sy Seun nie?

Gedurende my tienerjare het ek gedink my Verlosser se naam is Jesus en Sy van is Christus! Meeste predikante het dit gewoonlik aanmekaar gebruik tydens preke, Jesus Christus, soos dit na regte sou hoort. Die feit is egter dat hierdie terme eintlik niks beteken nie, maar slegs 'n Griekse verkragting is van die oorspronklike Hebreeus. In Matteus 1:21 sê die boodskapper aan *Miryam* (Maria) dat sy swanger sal word en wanneer die Kind gebore word moet sy Hom *Y'shua* noem – nêrens was daar enige sprake van Jesus nie. Die woord *Y'shua* beteken "YAHUAH (God-die-Vader) verlos", wat presies die rede is waarom *Y'shua* gekom het! Die Hebreeuse woord vir verlos is *yasha* (ישע) en kan ook beteken om uit te roep vir hulp. 'n Verbuiging van *yasha* word gebruik in Mattityahu (Mattheus) 21:9 wanneer die skare uitroep: "Red ons (הושיענו – ho-Shi-'Ah) nou (נא – Na), Seun van Dawid! Geseënd is Hy wat kom in die Naam van יהוה. U in die hoogste hemel: red ons nou!" Op daardie stadium het meeste van die Jode geglo *Y'shua* is die nuwe aardse koning wat verlossing sou bring van die Romeinse ryk. Niemand het enigsins aan die geestelike realm gedink nie. Hulle het die Skrifte en profesie gevolg en geweet dat die tyd ryp was vir die nuwe koning waarvan die Skrif melding gemaak het. In die 1953 Afrikaanse Skrif is hierdie twee woorde saam vertaal as "Hosanna (vir die Seun van Dawid!)" en "Hosanna (in die hoogste hemele!)" Dit skep die indruk dat "hosanna" 'n woord van lofprysing is, soos ek altyd gedink het, geleer en belieg is. Dit is egter absurd! Die woorde is 'n vooruitskouing van die komende Messias en kom ook voor in Psalm 118:

²⁵Verlos my, o יהוה; o יהוה, bevry my! ²⁶Geseënd is hy wat kom in die Karakter en Outoriteit (Naam) van יהוה! Ons het julle geseën vanuit die huis van יהוה.

Bevestiging hiervan kan ook gelees word in *Mattityahu* (Mattheus) 21:9; 23:39; *Markos* 11:9; *Luka* (Lukas) 13:35; *Yochanan* (Johannes) 12:13. Dit is woorde wat jy en ek kan uiter wanneer ons in verdrukking of moeilikheid is.

Toe *Y'shua* se Naam in Grieks oorgesit is, moes hulle 'n bietjie kortpad vat. In die Griekse alfabet is die naaste letter aan "y" die letter "i". Daar is ook geen "sh" klank of letter nie en derhalwe het hulle bloot "s" gebruik. Die Griekse taal het manlike en vroulike vorme en in Grieks eindig vroulike name en woorde op "a", derhalwe moes hulle 'n "s" aan die einde sit om die manlike aan te dui. Op hierdie wyse het *Y'shua* toe lesous geword en so het ons Verlossing letterlik "verdwyn". Gedurende die 17de eeu is lesous in Latyn vertaal as lesus, wat later verander het na Jesus, toe die letter "j" by die alfabet gevoeg is. Dus het 'n leuen vir bykans 2 000 jaar die ronde gedoen en almal is mislei, nie net met ons Verlosser se Naam nie, maar ook met Sy geboorte.

Lank voor die geboorte van *Y'shua* het heidense nasies dagewening (solstice) gevier. Weereens is daar baie agtergrond waarvoor hierdie skrywe nie plek het nie, maar weens sonaanbidding is dagewening gevier rondom 25 Desember in die noordelike halfmond, wanneer die son "herbore" word vir die nuwe siklus waaruit ook die somer sal voortvloei. Hierdie gebruik het ingesluit saam met sommige "gelowiges", tot só 'n mate dat dit vroeg in die vierde eeu amptelik deur die Christelike (lees RKK) kerk aanvaar is as *Y'shua* se geboorte. 'n Heidense fees met 'n "Christelike" geur is nie 'n aangename geur vir God nie. Kyk vir my aanmerkings aan die einde. Hy het ons beveel om te breek met sulke gebruike – die volk van Yisra'el was menigmaal in ballingskap as gevolg van sulke gebruike! Terwyl God spesifieke offergawes en bydraes vir ons uitstip in Sy Woord, is dit egter vir Hom van minder belang. Hy verheug Hom in ons **gehoorsaamheid**. In *Yochanan* 14:15 sê *Y'shua* (namens God-die-Vader, sien *Yochanan* 14:10): "As julle My lief het, voer voortdurend My opdragte uit."

Die vorige teks is geneem uit 'n onlangse vertaling vanuit Aramees en Hebreeus, die PWL-vertaling, en vir die res van hierdie skrywe sal aanhalings daaruit gemaak word, tensy anders vermeld. Sien die vorige gedeelte vir meer inligting oor hierdie vertaling.

Daar is genoeg bewyse dat *Y'shua* nie in Desember gebore is nie. Dit was middel winter en geen skaapwagter sou só onmenslik wees om sy skape buitekant te hou nie, want hy wou self ook nie in die koue wees nie. Verder het God vir ons Sy eie vasgestelde tye gegee. Dit is totaal ondenkbaar dat Sy Seun, ons Verlosser, gebore sou word tydens een van daardie heidense feeste. Ons sal gedurende die volgende leuen leer dat God selfs 'n nuwe begin vir die jaar gegee het om weg te breek van heidense gebruike. Ons leer egter ook uit Skrif dat geboortes vermeld word maar nooit gevier word nie. Wat belangrik is, is wanneer en hoe mense tot sterwe kom, want dit is wat ons vir ons geliefdes en die wêreld nalaat. Vir hierdie rede het God dit nie nodig geag om vir ons te sê wanneer *Y'shua* gebore is nie. Diegene wat werklik wil weet kan dit uitwerk omdat al die gegewens in Skrif is. Moet asseblief net nie alles glo wat Professor/Doktor/Dominee/Pastoor Google jou vertel nie!

Ek wil op hierdie stadium ook 'n ander belangrike punt maak: baie mense het in die Naam van Jesus tot bekering gekom en baie mense sal in die toekoms nog daardie Naam gebruik. Hierdie Naam van ons Verlossing het verkeerdelik in gebruik gekom maar sal moontlik altyd in gebruik wees, as gevolg van die misleiding wat die vyand bewerkstellig het. Ek skiet dus glad nie die Naam van Jesus af nie en sal dit self gebruik, soos vroeër in hierdie skrywe, om, waar nodig, ongelowiges na God en tot bekering te lei. Wanneer ons egter tot die besef kom, verkies ek persoonlik om die Naam te gebruik wat oorspronklik gebruik is, ook deur die BoodsAPPER aan *Miryam*. Vanaf hierdie punt sal ek dus alle aanhalings doen uit die PWL (Die Pad van Waarheid tot die Lewe), tensy anders vermeld of vir ander insae. Terwyl die oorspronklike Hebreeuse name van plekke en persone gebruik sal word, word die bekende name met eerste gebruik (in hakies) aangetoon.

Sesde Leuen

Net soos 'n gebou 'n fondasie nodig het, het God vir ons fondasies en boustene gegee om Sy Koninkryk te help bou. Gedurende die Skepping het Hy vir ons die *Shabbat* gegee, 'n spesiale afspraak waartydens Hy aan ons baie spesiale aandag gee, maar ook dieselfde van ons verwag, soos ons in 'n vorige gedeelte gesien het. Hierdie *Shabbatte* is egter die grondslag van iets baie meer opwindend en insiggewend.

Een van die mees verwaarloosde boeke in Skrif in die gemiddelde Christenkerk is Levitikus. Ek glo die rede hiervoor is omdat meeste van God se reëls hierin vervat is en die mens van nature opstandig en rebels is om nie God se instruksies te wil volg nie. Meeste predikante het dan ook geen benul waarom Levitikus gaan nie want hulle word dit nie op kweekskool geleer nie, veral nie met Skrifte (Bybels) wat nooit oopgemaak word nie; diégene wat egter begrip daarvoor het, wil dit nie vir hul gemeentes leer nie, want in sommige gevalle mag dit dalk hul pensioen nadelig beïnvloed – en hierdie woorde kom uit 'n predikant se mond!

Ons sal later by ander hoofstukke stilstaan, maar laat ons begin by hoofstuk 23. Hier word sewe feeste beskryf, behalwe vir die *Shabbat* wat 'n fees op sy eie is en ook ingewerk word by **elke** fees:

- ☞ *Pesach*: 'n weeklange fees opgedeel in drie, met *Pesach* op die 14de van die eerste maand, die Fees van Ongesuurde Brode op die 15de en die Fees van Eerste Vrugte op die 16de. Die eerste en laaste dae is elkeen 'n *Shabbat*;
- ☞ *Shavu'ot* (Hebreeus vir "weke"): 50 dae na *Pesach*, sewe weke plus een dag; daarom ook genoem die Fees van Weke en is 'n *Shabbat*. Die fees is ook bekend as *Pentecost* (50ste in Grieks) of Pinkster en nee! Dit is nie deur die NG of susterskerke ontwikkel nie, alhoewel dit die engiste fees van God is wat sommige (nog) beoefen;
- ☞ *Yom T'ruah*; Fees van Trompette, 'n *Shabbat*, op die eerste dag van die sewende (vantevore eerste) maand. Volgens oorlewering is hierdie die dag waarop *Adam* en *Chava* (Eva) geskape en is dit ook as "nuwejaar" gevier. Dit is dieselfde dag waarop Noag die dak van die ark verwyder het en gesien het dat die aarde droog is (Genesis 8:13);
- ☞ *Yom Kippur*: Dag van Verootmoediging, die tiende van die sewende maand en die mees heilige dag op God se kalender, weereens 'n *Shabbat* en 'n vasdag;
- ☞ *Sucot*: Loofhuttefees, 'n fees van agt dae waartydens geen werk gedoen word nie; weereens is die eerste en laaste dae 'n *Shabbat*.

Meer oor hierdie feeste bietjie later.

Niemand het 'n doktorsgraad of vlieëniersopleiding nodig om eenvoudige woorde in ons eie moedertaal te lees nie. Die eerste woorde van Levitikus 23 lui as volg:

"¹יהוה¹ het met Mosheh gepraat en gesê: ²Praat met die seuns van Yisra'el en sê vir hulle: 'Die vasgestelde tye van יהוה¹ moet julle as afgesonderde byeenkomste verklaar; hierdie is My vasgestelde tye:'"

God self skep vasgestelde tye waartydens mense afgesonderde byeenkomste moet hou want hier praat God met Sy dienskneg, *Mosheh* (Moses) en sê vir hom dit is **Sy** (God) se feeste – nie die Jode, Grieke, Palestyne, Britse, Russiese, Suid-Afrikaners of enige ander nasie se feeste nie. Dit is God se feeste, dus moet almal dit eerbiedig: die Jode, Grieke, Palestyne, Britte, Russe, Suid-Afrikaners... alle nasies.

Laat Skrif homself bewys: kom ons spoel ongeveer 2500 jaar terug ("rewind") na Genesis 1:

¹⁴God het gesê: "Laat die ligte in die ruimte van die hemele wees om te onderskei tussen die

dag en die nag en laat hulle wees vir tekens en seisoene, vir dae en jare.”

Die Hebreeuse woord vir “tekens” is *otot* (אֹתוֹת – ô-tôt), meervoud en *ot* (אֹת – ôt), enkelvoud. Volgens Mickelson se *Strong’s Dictionary of the Hebrew and Greek Testaments* dui dit op:

a signal (literally or figuratively), as a flag, beacon, monument, omen, prodigy, evidence, etc.

God het dus vir ons die son, maan en sterre gegee as bakens (dink aan vroeëre skeepvaart), as ‘n vlag of ‘n teken van iets besonders (vergelyk *Y’shua* se geboorte).

Die Hebreeuse woord vir “seisoene” is *moedim* (מוֹעֲדִים – mô-ê-diem), meervoud en *moed* (מוֹעֵד – mô-êd), enkelvoud. Volgens Mickelson se *Strong’s Dictionary of the Hebrew and Greek Testaments* beteken dit die volgende:

1. *(properly)* **an appointment, i.e. a fixed time or season.**
2. *(specifically)* **a festival.**
3. *(conventionally)* **a year.**
4. *(by implication)* **an assembly** (as convened for a definite purpose).
5. *(technically)* **the congregation.**
6. *(by extension)* **the place of meeting.**
7. *(also)* **a signal** (as appointed beforehand).

Seisoene kan dus ook vervang word met afspraak of vaste tye. Jou baas maak met jou ‘n “vaste tyd” vir Dinsdag 15:00 in sy kantoor – of – jou baas maak met jou ‘n afspraak vir Dinsdag 15:00 in sy kantoor. Daar is geen verskil nie.

God het dus die son, maan en sterre gemaak om vir ons spesifieke tekens aan te dui. Een omwenteling van die aarde om die son is een dag wat ons opdeel in sekondes, minute en ure. Die dag word ook opgedeel in donker en lig, of nag en dag. Wanneer die son sak, is dit die teken dat een 24-uur dag verby is en ‘n nuwe 24-uur dag begin: En dit was **aand** en dit was **môre**, die eerste / tweede / derde... dag (Genesis 1:5, 8, 13, 19, 23, 31) – eers die aand en dan die môre, daarna die middag by implikasie. Na ses aande en môres kom die *Shabbat* wat God vir almal geskep het en aan die einde van *Shabbat* is een week verby en begin die hele siklus van voor af. DINK SIKLUS. Ek dink aan ‘n gesegde wat ons as kinders gehad het: en die poeding kom altyd laaste. Hiermee het ons bedoel: die lekkerste is altyd laaste. So het God dit ook gedoen met die *Shabbat* en die lekkerste vir laaste gelos! DINK SIKLUS!. God beweeg altyd in ‘n siklus, nie in een lang streep van begin tot einde nie. Hy is buite tyd!

Wanneer die maan donker geword het en die eerste skrefie verskyn, begin ‘n nuwe maan(d), ‘n siklus van ongeveer vier weke. Wanneer die maan 12 keer verskyn het, het die aarde eenmaal om die son beweeg en een jaar is verby. Die samevoegings van al hierdie tekens vorm die seisoene. Hierdie is die eenvoudige weergawe, want die sterre is ook betrokke en met die sonvloed het dinge gebeur wat ander implikasies veroorsaak het. Hierdie dokument kan dit egter nie hier aanspreek nie.

God gee deur Sy dienskneg, *Mosheh*, bevel om vir Sy uitverkore volk, *Yisra’el* (Israel), te sê dat Hy tye afgesonder het om tyd met hulle deur te bring, net soos ‘n ouer veronderstel is om tyd met ‘n kind deur te bring. Hierdie is egter baie meer intensief, soos ons sal sien. Elkeen van hierdie feeste sluit *Shabbatte* in en dit is hoekom ons heel eerste, lank voor die feeste, lank voor die Jode, reg aan die begin van tyd, uitvind en leer van *Shabbat*.

Die vraag is: hoekom net vir *Yisra’el* uitsonder? Het God nie ander nasies geskape nie? Het Hy hulle nie lief nie? Is Hy onregverdig om slegs een volk te bevoordeel met sekere voorregte? Kan God inderdaad so onregverdig wees om net met een groep mense of een volk tyd te wil deurbring?

Die skokkende antwoord is: **JA!**

God het die mens geskape om met hom gemeenskap te hê. Die mens het verbrou en al hoe meer in sonde verval. God het een regverdige man, *Noach* (Noag), op aarde gekry en deur hom 'n nuwe samelewing op aarde begin nadat die vorige samelewing uitgewis is deur 'n wêreldwye vloed. Die mens het weer verbrou en God het *Avraham* uitgeroep om die begin te wees van 'n volk waardeur God die res van die wêreld sou leer wat Hy van ons verwag – ook die volk waaruit die Verlossing gebore sou word. Die uitverkore volk, *Yisra'el*, sou 'n nasie van priesters wees (*Julle sal vir My 'n koninkryk van priesters en 'n afgesonderde nasie wees.* – Eksodus 19:6a) wat al die ander volke sou oplei in lofprijsing en aanbidding en dien as rolmodel vir ander nasies. As die uitverkore volk sou alle ander nasies geseën wees:

- ☞ *en Ek sal diegene seën wat jou seën en hom vervloek wat jou vervloek en in jou sal al die families van die aarde geseën word.* (Genesis 12:3)
- ☞ *Geseënd is die nasie wie se God יהוה is, die volk wat Hy vir Homself as erfenis gekies het.* (Psalm 33:12)

Indien *Yisra'el* dus die res van die volke kon leer aangaande God se reëls en ook self daarby hou, sou die hele wêreld amper kon terugkeer tot hoe dit was voor die sondeval! Dinge het egter skeefgeloop by die berg Sinai toe die uitverkore volk in afgodery verval het deur 'n beeld te maak om iets fisies te hê en aanbid wat hulle kon aanskou terwyl hulle eintlik vir God aanbid. Dit het God egter nie aangestaan nie en die enigste stam wat nie deel was van hierdie afskuwelikheid nie, die Leviëte, is toe gekies om die priesters te wees, in plaas van die hele volk priesters te wees. Derhalwe het *Yisra'el* 'n volk met priesters geword, pleks van 'n volk van priesters. Hou ook in gedagte dat 3 000 mense dood is as gevolg van die sonde met die goue kalf; ons kom weer daarby. *Yisra'el* het egter nog steeds God se uitverkore volk gebly (want Hy verander nie) en geen persoon is ooit uitgesluit daarvan om by hulle aan te sluit of deel van hulle te word nie:

- ☞ Deuteronomium 31: ¹²*Laat die volk bymekaarkom, die manne, die vroue, die kinders en die vreemdeling wat in jou dorpe is sodat hulle kan hoor, kan leer en יהוה, julle God, respekvol kan vrees en wees versigtig om al die woorde van hierdie wet te hou.*
- ☞ 1 Konings 8: ⁴³*hoor dan in die hemel, U blyplek en doen volgens alles waarvoor die vreemdeling na U toe uitroep sodat al die volke van die aarde 'n verbondsverhouding met U Naam (Karakter en Outoriteit) mag hê, om U respekvol te vrees, net soos U volk Yisra'el en dat hulle mag weet dat hierdie huis wat ek gebou het, by U Naam (Karakter en Outoriteit) genoem word.* (deel van *Sh'lomo* (Salomo) se gebed met die inwyding van die tempel)
- ☞ Yechezk'el 47: ²³*In die stam waarin die vreemdeling bly, daar moet julle hom sy erfenis gee," verklaar יהוה-God.*

Hierdie gedagtes word onder andere bevestig in:

- ☞ Galatiërs (Galasiërs) 3: ⁷*Weet daarom dat dié wat uit die vertrou is, hulle is kinders van Avraham.*
- ☞ Filippense 3: ³*want óns is die besnydenis, die van ons wat God in die Gees dien en roem in Yeshua, Die Gesalfde Een en ons vertrou nie op die vlees nie;*

Die voorwaardes was egter om in te val by die reëls soos deur God neergelê en dit het tot vandag toe nog nie verander nie, omdat Hy nie verander nie. Sodra jy God se roepstem hoor en instem tot Sy reëls, word jy deel van Sy volk, volgens 1 *Kefa* [Petrus] 2:

⁹*Maar julle is 'n uitverkore geslag, 'n koninklike priesterdom, 'n heilige volk, 'n volk as eiendom verkry, om te verkondig die deugde van Hom wat julle uit die duisternis geroep het tot sy wonderbare lig,*

Dit beteken egter nie om nou skielik te moet verJoods nie! Moenie nou alles wat jy weet los en uitvind hoe om Joods te word nie – inteendeel, jy weet en doen moontlik alreeds meer as sommige Jode! Hierdie is slegs geestelike *Yisra'el*, die geestelike kinders van *Avraham*, ons wat 'n besnede

hart het en die rede hoekom *Y'shua* aan 'n folterpaal moes sterf. Bietjie meer hieroor later.

God wil net tyd deurbring met mense wat Hom werklik uit hul eie liefhet, mense wat aan Hom gehoorsaam is uit eie, vrye keuse; dit waarmee Hy mens geskape het, mense wat Sy reëls nakom omdat hulle graag wil. Die Skrif is Sy reëls; Hy het dit geskryf en as jy God se Skrif deel van jou lewe wil maak moet jy daarby inval – alles – jy kan nie die reëls verander om by jou lewensstyl te pas nie, tensy jy Rooms Katoliek is! Volgens hulle pous mag hy Skrif verander soos hulle dit goed dink. Soos iemand dit gestel het: jy kan nie kruidenierstrollie-godsdiens beoefen waar jy kies wat jy wil en die ander los nie. Dit is óf alles óf niks.

As jong seun het my ouers soms kinders uit 'n kinderhuis by ons laat kom kuier vir skoolvakansies. Daardie kinders moes dieselfde reëls as ons gehoorsaam en het dieselfde straf gekry wanneer hulle dit nie nagekom het nie.

Jy moet dus deel word van geestelike *Yisra'el*, die geestelike geslag van *Avraham*: jy moet wedergebore word en in **gehoorsaamheid** leef, volgens die voorbeeld wat *Y'shua* kom stel het. Wat God vir ons gewys het met 'n fisiese *Yisra'el* in die "ou testament", het 'n geestelike vereiste geword met die dood en opstanding van *Y'shua*. Skrifgedeeltes om dit te bevestig:

- ☞ *Yochanan 3: ³Yeshua antwoord en sê vir hom: "Dit is 'n tydlose waarheid wat Ek vir jou sê: as iemand nie van bo af gebore word nie, is dit onmoontlik vir hom om die Koninkryk van God te sien."*
- ☞ *Yochanan 1: ¹³die wat nie vanuit die bloed of vanuit die begeerte van die vlees of vanuit die begeerte van 'n man nie, maar vanuit God, gebore is.*
- ☞ *Ya'aqov (Jakobus) 1: ¹⁸Omdat Hy wou, het Hy geboorte gegee aan ons deur die boodskap van die waarheid sodat ons die eerstelingoes van Sy skepping kan wees.*
- ☞ *1 Kefa (Petrus) 1: ³Geseënd is God, die Vader van ons Meester, Yeshua, Die Gesalfde Een, wat in Sy groot omgee vir ons die geboorte gegee het van bo af, deur die opstanding van Yeshua, Die Gesalfde Een, uit die dood, tot die versekerde verwagting van lewe*
- ☞ *1 Kefa 1: ²³soos mense wat van bo af gebore is, nie uit verganklike saad nie, maar uit onverganklike, deur die Lewende boodskap van God, wat tot in ewigheid bly,*
- ☞ *Titus 3: ⁵het Hy ons Lewe gegee; nie op grond van die dade van onpartydige opregtheid, wat ons gedoen het nie, maar deur Sy eie liefde, deur die wassing van die geboorte wat van bo af is en deur die vernuwung van die Gees wat Afgesonderd is;*

God het 'n volk uitverkies om 'n voorbeeld te wees vir al die ander nasies op aarde. Deur hierdie uitverkore volk sou Hy die ander nasies na Hom toe lei en hierdie volk se priesters sou mense leer hoe om God te gehoorsaam. Die probleem is egter dat dit makliker was vir *Yisra'el* om net so ongehoorsaam te wees aan God as die ander nasies vir wie hulle moes leer! Die hele boek van *Shoftim* (Rigters) vertel ons hoeveel mense God moes stuur om 'n afvallige volk terug te lei na Hom toe. Later moes al die profete help om 'n afvallige volk terug te lei na God toe en uiteindelik, ten einde laaste, het *Y'shua* op die toneel verskyn. Vergelyk die storie van die huiseienaar met die wingerd in *Mattityahu 21:33-46*.

Die meerderheid van die fisiese volk *Yisra'el* het die kans verbeur toe hulle *Y'shua* laat kruisig het en is tydelik uitgesluit van God se raadsplan (Romeine 11:7-15). Dit het die deur oopgemaak vir nie-Jode (nie-*Yisra'el*, vreemdelinge volgens Skrif) om deur God se guns ingeënt te word op die mak olyfboom (Romeine 11:17-24). Juis vir hierdie rede (verse 18-21) mag geen nie-Jood neersien op gebore Jode (fisiese *Yisra'el*) nie. Ons lees egter in Efesiërs 3:

⁶die wonderlike belofte: dat die ander nasies mede-erfgename is, lede van Sy liggaam en van die belofte wat in Hom gegee is deur die goeie boodskap.

Elke belofte het egter ook 'n voorwaarde: Openbaring 14:

¹²Hier is die volharding van die afgesonderdes: hulle wat die opdragte van God uitvoer en getrou bly aan Yeshua.

Dit word ook bevestig in Deuteronomium 7:9, Yochanan 14:15; 15:14 en Openbaring 22:14.

Nog 'n bewys dat hierdie God se feeste is en nie net vir die Jode nie, is opgeteken in Handeling. Ons lees in Handeling 2:

¹Toe die dae tot by die Fees van weke (Shavu'ot) voltooid was, was hulle almal as een bymekaar ²en daar kom skielik uit die hemel 'n klank soos van 'n magtige stormwind en dit het die hele huis, waarin hulle gesit het, gevul.

Hierdie was ongeveer 120 **gehoorsame** manne, Jode, gelowiges in en navolgelinge van Y'shua, wat in opdrag van Hom in Yerushalayim (Jerusalem) gebly het om Shavu'ot te vier. Luka, wat ook Handeling geskryf het, gee vir ons 'n volledige relaas van Y'shua se laaste dag op aarde en Sy hemelvaart. In hoofstuk 24:49 vertel hy ons: *"Ek sal die Belofte van My Vader oor julle stuur, maar julle moet in die stad Yerushalayim bly totdat julle aangetrek is met wonderwerkende Krag van Bo."* Dit was tien dae vantevore, want ons weet dat Y'shua veertig dae na Sy dood opgevaar het.

Net 'n ter syde: tydens die sonde van die volk met die goue kalf is 3 000 mense dood. Dit was gedurende die eerste fees van Shavu'ot, die instelling van die gemeente van God. Nou, in Handeling, waar ons lees van gehoorsame manne wat in afwagting sit, gebeur iets wonderliks: die bevestiging van God se gemeente, volgens die orde van ons nuwe, ewige Priester, Y'shua! God stuur die Gees wat Afgesonderd is volgens Handeling 2:

³Daar verskyn aan hulle tonge soos van vuur, wat self verdeel en op elkeen van hulle gaan sit ⁴ en hulle is almal volgemaak met die Gees wat Afgesonderd is en het begin praat in verskillende tale, soos die Gees aan hulle gegee het om te praat.

Sommige mense het gedink hulle is dronk, maar Kefa het met 'n vervulde gees oorgeneem en aan hulle verduidelik dat dit 'n vervulling van die profesie van Yo'el (Joël) 2:

²⁸Dit sal gebeur na hierdie dat Ek My Gees sal uitstort op die hele mensdom en julle seuns en julle dogters sal profeteer, julle ou mense sal drome droom en julle jongmanne sal visioene sien. ²⁹Selfs op die diensknegte en op die diensmaagde sal Ek in dié dae My Gees uitstort. ³⁰Ek sal wonders in die lug vertoon en op die aarde: bloed, vuur en pilare van rook. ³¹Die son sal verander word in duisternis en die maan in bloed, voordat die groot en ontsagwekkende dag van יהוה יְהוָה kom. ³²Dit sal gebeur dat elkeen wat die Karakter en Outoriteit van יהוה יְהוָה aanroep, bevry sal word, want op die berg Tziyon en in Yerushalayim sal daar bevryding wees, soos יהוה יְהוָה gesê het aan die oorgeblewenes wat יהוה יְהוָה geroep het,

Wanneer ons verder lees, sien ons nog 'n wonderwerk in vers 41: 3 000 lewens word by die gelowiges gevoeg! Hier sit God terug wat Hy jare gelede weggevat het.

Ons het dus, as gelowiges, 'n verpligting om God se Woord, die **hele** Woord, **al** Sy instruksies, na te kom; dit sluit in die **feeste van God** wat Hy ons volledig leer in Levitikus 23 en verskeie ander plekke in Skrif. Die leuen wat Christenkerke ons geleer het dat hierdie slegs Joodse feeste is moet totaal ontleer word en ons, as gelowiges, moet hierdie feeste herdenk soos Y'shua dit saam met Sy studentevolgelinge (dissipels) gedoen het sodat ons ook daardie seëninge kan ontvang. Daar is sewe feeste en elke fees dui op die verlossingsplan van God. Y'shua het alreeds vier van hierdie feeste tot op die minuut vervul met Sy eerste koms; die laaste drie sal vervul word met Sy tweede koms. 'n Onontbeerlike bron waarin hierdie feeste volledig bespreek en verduidelik word is God van die

Verbond/Feeste van die Verbond deur Gerrie C Coetzee⁴. Soortgelyke artikels met eenvoudige verduidelikings kan ook afgelaai word by Nuwe Lied⁵ se webwerf.

Wanneer jy God se feeste bestudeer sal jy sien dat sekere feeste wat jy oor die jare gevier het nie genoem word nie: kersfees, paasfees en verskeie ander feestelikhede wat nie God se goedkeuring wegdra nie. Dit is nog steeds vir my amusant hoe mense enige fees wil verchristelik, of dit die Heidelberg Varkfees, die Bloemfontein Rosefees of die Ficksburg Kersiefees is: die plaaslike predikant word opgeroep om die verrigtinge te open met Skriflesing en gebed. Wat gewoonlik daarna gebeur is so “onchristelik” dat selfs ou Lucifer welkom sou voel! Dieselfde gebeur teen die einde van ‘n sekulêre jaar: enigiets wat mooi lyk word rooi of groen geverf en deel gemaak van krismis... and so all acquaintances should ne’er be forgot. Shame!

⁴ Webblad en kontakbesonderhede: <https://www.padwlewe.ch/PWL%20Tuis.html>

⁵ <http://nuwelied.info/?cat=1> is die beginblad met die nodige skakels vir die res.

Sewende leuen

Enige kalender gaan daaroor om tred te hou met die groter vorm van tyd: dae, maande en jare, net soos 'n horlosie tyd hou met die kleiner vorm van tyd: ure, minute, sekondes. 'n Kalender is dus die manier waarop ons reëlings tref aangaande ons werk, skool, sosiale aktiwiteite en ander gedenkwaardige tye of afsprake. Elke persoon word jaarliks herinner aan die dag waarop hy of sy gebore is, getroud is, of enige ander mylpaal bereik het. Ongelukkig herinner 'n kalender ons ook aan hartseer tye, soos wanneer iemand dood is of dalk 'n ander teleurstellende gebeurtenis. Selfs sonder 'n fisiese kalender is daar genoeg invloed van buite om ons te herinner op watter dag ons is: werkskodes, radio, televisie, koerante, vriende en kollega's.

'n Kalender gaan oor vasgestelde tye soos ons in die vorige deel gesien het – elke dag het 24 uur en elke maand het 'n bepaalde hoeveelheid dae en 'n raps meer as 365 dae gee een jaar. Elke land het ten minste een dag per jaar wat hulle afsonder as 'n gedenkwaardigheid, soos onafhanklikheid van 'n ander moontheid of die verjaardag van 'n monarg. Vele ander dae vul elke land se kalender met nasionale vakansiedae, soos Suid-Afrika se dag van rekonsiliasie op 16 Desember, Amerika se Thanksgiving die tweede laaste Donderdag van November, die koningin van Engeland se verjaardag die tweede Saterdag in Junie in Brittanje en die Jode se herinnering aan die menseslagting in Europa op 27 Januarie. Daar word letterlik elke dag iewers in 'n land iets herdenk of gevier en dan kom humaniste by met moedersdag, vadersdag, vriendskapsdag en enigiets om mense te vereer en ons aandag van God weg te neem.

Terwyl sommige van hierdie herdenkings moontlik baie edel ontstaan het, is geen van hulle direk gekoppel aan die Skepper-Lewende God nie en ook nie 'n opdrag in Skrif nie. Dit wil sê, Hy het nie een van hulle ingestel nie. Dit beteken nie noodwendig dat ons dit in geheel moet verontagsaam nie, maar ons moet onself afvra of dit wat ons gedurende hierdie dae doen werklik God se seën verdien. Meeste mense, veral diegene wat vir 'n baas werk, verwelkom elke vakansiedag en afhange van op watter dag dit val, neem somer 'n ekstra dag of twee om langer te kan ontspan – veral oor 'n "naweek"⁶. Ooglopend is dit ook nie verkeerd nie. Wat egter kommerwekkend is van die gemiddelde mens, is dat meeste van hierdie "vakansiedae" gepaard gaan met uitspattige en onweloweglike gedrag; selfs vir hierdie nie-Goddelike breuk van werk word God nie eens bedank en geloof nie.

Ons lees slegs op drie plekke in Skrif rakende verjaardagvieringe – en al drie is uiters hartseer. In Genesis 40:1-23 lees ons dat Faraon van Egipte sy bakker en skinker in die tronk laat gooi het. Vreemd dat hul name nie genoem word nie, indien verjaardae dan belangrik sou wees. Tydens Faraon se verjaardagviering is albei vrygelaat maar die naamlose bakker is opgehang! Sy liggaam is deur die voëls van die hemel verteer. Dan vertel *Mattityahu* vir ons in 14:3-11 dat *Herodes* met sy verjaardagviering die kop van *Yochanan* (die Doper) op 'n skinkbord laat bring het op aanvraag van die dogter van *Herodias*, *Herodes* se onwettige vrou. Die laaste melding is in *Iyov* (Job) waar sy kinders "op sy [verjaar]dag" fees gehou het. *Iyov* 1:

"⁴Sy seuns het gegaan en in mekaar se huise volgens elkeen se vasgestelde dag 'n fees gehou en hulle het gestuur en hul drie susters genooi om saam met hulle te eet en te drink."

Nou kom die interessante deel, in vers 5a:

"Dit was so dat elke keer as die dae van hulle fees verby was, Iyov gestuur en hulle afgesonder [geheil] het;".

Waarom sou hy dit doen? Die antwoord is bietjie later in vers 5:

"Dit mag wees dat my seuns gesondig het en God in hulle hart gevloek het!" Dit het Iyov

⁶ Die dokument "Where and how did the weekend originate" kan by my op aanvraag verkry word

voortdurend gedoen.

Die kinders van *Iyov* se verjaardagpartytjies was niks anders nie as afskuwelik voor God en as 'n regverdige man was dit *Iyov* se verantwoordelikheid (soos enige ordentlike, Godvresende pa) om vir sy kinders in te tree. Ons verstaan dan uit verse 6-13 en ook 18-19 dat al tien kinders van *Iyov* doodgemaak is met wat moontlik 'n tornado kon wees – deur die hand van *hasatan* en met toestemming van God (*Iyov* 1:12).

Ter versagting wil ek graag hier noem dat daar niks verkeerd mee is om iemand 'n geseënde jaar toe te wens met die viering van hul geboortedag nie. Ons moet egter onthou dat dit God se wil is dat daardie persoon vir nog 'n jaar op die blou planeet om die son kan swaai en dat ons die voorreg het om mense te kan rig volgens die wil van God. Ek het dit teen heidense gebruike soos kerse op koeke aansteek, uitspattighede, selfbevrediging, losbandigheid en onnodige verkwisting van geld wat gewoonlik ook gepaard gaan met die vermorsing van kos en onnodige menseverering.

Terwyl ons by die onderwerp van verjaardae is, glo ek met my hele hart dat ons iewers in Skrif sou lees, selfs net eenkeer, hoe *Y'shua* se studentevolgelinge vir Hom 'n verrassingspartytjie sou gehou het – selfs dalk net vir een van die dissipels. Ons lees egter niks behalwe die drie wat hierbo genoem is nie en dit dui daarop dat God geen behae daarin het dat ons enigsins ons geboortedag sou herdenk nie – veral nie op enige uitspattige manier nie. Dit is duidelik dat dit 'n heidense gebruik was waarmee die Jode hulself nie bemoei het nie en is derhalwe nie aangeteken nie. Elke ander aspek waarop God wil hê ons moet let word in Skrif genoem, soms meer as eenkeer. Kyk hoeveel hoofstukke spandeer Skrif op reëls wat ons moet nakom – maar daar is niks oor die viering van verjaardae of ons eie (nasionale) feesdae nie.

God het alreeds vroeg in Genesis vir ons vertel van vasgestelde tye. Hy het vir ons in Levitikus geleer wat Sy vasgestelde tye is – dag en maand. Ons kan dus nie God se vasgestelde tye hou of vier op ons eie manier of tye nie, maar slegs volgens dit wat Hy vir ons gee en op die manier waarop Hy vir ons wys. 'n Kalender gaan oor tyd en tyd het begin met die Skepping, dus het God se kalender ook begin met die Skepping. Hy het derhalwe Sy eie kalender geskep en gebruik wat heeltemal verskil van dié wat ander volke en nasies gebruik, die huidige inkluis. Die kalender wat huidiglik deur die wêreld gebruik word, die Gregoriaanse kalender, is ingestel in 1582, wat duidelik wys dat mense steeds probeer om God se tye te verander – 'n vorm van rebellie. Wanneer God se tye en kalender verander, word Hy uit die vergelyking geskryf. Daniël het hierdie profesie reeds lank gelede gebring:

“Hy sal woorde praat teen die Allerhoogste en planne maak teen die afgesonderdes van die Allerhoogste en beplan om vasgestelde tye en wette te verander en hulle sal in sy hand oorgegee word vir 'n tyd, tye en 'n halwe tyd,” (Dan 7:25)

Ons het vroeër gekyk na Levitikus 23 wat God se feeste vir ons uitspel. Ons sien ook dat elke fees op 'n bepaalde dag is wat teen **sononder** begin. Daar word van sewe feeste gepraat:

- ☞ *Pesach*, 14de van die eerste maand (:5)
- ☞ Ongesuurde brood, 15 de van die eerste maand (:6)
- ☞ Eerste vrugte (waaioffer), 16 de van die eerste maand (:10)
- ☞ Fees van weke, 50 dae ná *Pesach* (:16)
- ☞ Fees van trompette, 1ste dag van sewende maand (:24)
- ☞ Dag van verootmoediging, 10de dag van sewende maand (:27)
- ☞ Loofhuttefees, 15de dag van sewende maand (:34)

Vergelyk hierdie met die heidense kalender wat huidiglik gebruik word. Elke jaar is paasfees op 'n ander datum, hemelvaartsdag (vir diegene wat dit volg) is gevolglik op 'n ander datum. Dit is egter nie die geval met God se kalender nie!

Vanaf die begin van tyd het mense tred gehou met dae. Ons besef dit wanneer ons lees van ouderdomme wat mense bereik het, wanneer hulle kinders gebore is, wanneer die sonvloed plaasgevind het en hoe lank die *Yisra'eliete* in Egipte onderdruk is. Vanaf die Skepping tot en met die einde van hul slawerny het die *Yisra'eliete* gewerk volgens die kalender soos God dit begin het. God het egter besluit dat 'n nuwe era vir hulle sou aanbreek en Hy het self die hele jaar met ses maande geswaai. Eksodus 12:

²“Hierdie maand sal vir julle die begin van die maande wees; dit sal vir julle die eerste van die maande van die jaar wees.”

Hierdie “julle” is *Yisra'el*, waarvoor alreeds baie gesê is en later oor uitgebrei sal word.

God het hierdie instelling gedoen vir vier redes, na my beskeie mening:

1. Na hul slawerny en onderdrukking het God 'n “nuwe begin” vir die *Yisra'eliete* beplan en daarmee saam 'n nuwe jaar waardeur hulle dit kon herdenk.⁷
2. Tot op hierdie stadium het almal die jare erken soos mondelings oorgedra, meestal deur *Adam* en *Seth*. Volgens *Josephus*, 'n geskiedkundige wat kort na *Y'shua* se leeftyd op aarde was, het God egter die mens in 'n spesifieke patroon gekry vir die feeste wat Hy vir Sy volgelinge ingestel het.⁸
3. Meeste ander volke, heidene, Egipte waaruit hulle sopas weg is inkluis, se nuwe jaar het begin tydens die tydperk wanneer die sterrebeeld Libra in verbinding gekom het. Dit is gedurende herfs in die noordelike halfrond en het ook 'n sterk geloofsdoktrine vir die heidense nasies daargestel. Ten einde die uitverkore volk te onderskei, af te sonder [te heilig] van heidense volke, het God 'n nuwe jaar ingestel wat sou begin wanneer die son in die sterrebeeld van Aries inbeweeg. Aries is die teken van die ram en sou dan ook dui op die eerste fees, *Pesach*, wat *Y'shua* as Paaslam tot op die sekond vervul het.⁹
4. Alle feeste val saam met die landboukunde (Levitikus 23: 10, 16, 39 en ander).¹⁰

Die laaste punt hierbo is 'n reeks van drie video's waarin Brad Scott verduidelik hoe God se Skepping, landbou en die Hebreuse letters met mekaar verband hou. Vir diegene wat dit nie weet nie: God het in begin gepraat om die Skepping aan die gang te kry. Hy het woorde ge-uiter, tien van hulle. Is dit nie wonderlik dat, by Sinai, Hy weereens tien woorde ge-uiter het om Sy reëls aan ons bekend te maak nie?

God wil hê dat Sy mense afgesonderd [heilig], anders moet wees as elke Jan Rap en sy maat. Hy wil hê ons moet dinge op Sy manier doen en nie soos mense wat Hom nie eerbiedig nie. Dit moet ook nie op 'n manier gedoen wat mense dink hul eerbiedig God nie. As dit nie van Hom kom nie, maak dit Hom nie gelukkig nie!

Wat baie min mense raaksien, is dat die maande deurgaans slegs nommers het. God se kalender het nie name vir dae of maande nie – nog nooit gehad nie. In *Yisra'el* en ander lande met groot Joodse gemeenskappe word die dae oor die algemeen nog steeds net per nommer genoem – geen name nie. Hulle praat van dag een, dag vier, *Shabbat*. Wanneer hulle met nie-*Yisra'eliete* praat, sal hulle wél die heidense name van die dae gebruik. Name vir dae en maande is weereens gebruike wat oorgeneem is van *Bavel* (Babilon). Net soos *Yisra'el* nie tevrede was dat God hulle Koning is nie, maar 'n menslike koning wou hê, was hulle ook nie tevrede met nommers vir maande soos God vir hulle gegee het nie en het hulle toegesien dat maande ook nou na verskeie heidense entiteite vernoem

⁷ http://www.heraldmag.org/1995/95nd_10.htm

⁸ <http://biblical-thinking.org/cgi-bin/article.pl?035>

⁹ <http://biblical-thinking.org/cgi-bin/article.pl?035>

¹⁰ Brad Scott het skitterende leringe oor hierdie onderwerp. Dit begin by http://www.yah-tube.com/videos/scott/06_agri-bio_linguistics_p1/index.html

word waarvan hulle tydens hul tye in ballingskap geleer het. God leer ons in Eksodus 23:

¹³“In alles wat Ek vir julle gesê het, wees versigtig en noem geen ander god by die naam (karakter en outoriteit) nie en laat dit uit jou mond nie gehoor word nie.”

Die vyand het egter, soos gewoonlik, op 'n slinkse wyse bewerkstellig dat almal elke dag minstens eenkeer 'n heidense naam uiter deur die dae van die week of maande se name te gebruik. Dit is vir hierdie rede belangrik om terug te keer tot God se kalender, om te leef volgens God se reëls en uit te staan as iemand wat vir God afgesonder is!

Agtste leuen

Dit is nie toevallig dat die *Yisra'eliete* na minder as vyftig dae by die berg *Sinai* uitgekome het nie. Dit was weereens haarfyn beplanning van die enigste Skepper-Lewende God omdat daar nog 'n fees vir hulle voorgelê het. Hou in gedagte die eerste fees was *Pesach* met ongesuurde brood en dan ook die fees van eerste vrugte – drie feeste in een.

Kort nadat die volk by *Sinai* gekom het, het *Mosheh* opdrag gekry om die volk gereed te kry deur hulself te reinig, hul klere te was en gereed te wees vir die derde dag (Eksodus 19:9-15). Hou ook in gedagte dat hierdie mense gewoon was om die Farao en sy slawedrywers se bevele te volg vir 'n raps minder as twee eeue. Dit moes uiters moeilik wees om hul vryheid te kon ervaar en besef dat hulle nie weer daarin hoef te verval nie. Daar was egter nog baie van Egipte in hulle, eienskappe, dalk bygelowe, wat hulle aangeleer het wat God wou hê hulle moes afleer/ontleer – net soos jy en ek die leuens van die kerk moet ontleer. Hulle was nie opgewasse om oorlog te maak nie en derhalwe het God hulle met 'n ompad na die beloofde land gelei terwyl hulle leer om Hom te vertrou en as 'n volk saam te staan teen enige vyandighede.

Op die afgespreekte dag, die sesde dag van die derde maand, drie dae nadat hulle hulself moes reinig en 50 dae nadat God hulle uit Egipte bevry het, het God self die *shofar* (ramshoring) geblaas om *Mosheh* en die volk tot orde te roep. Daarna het 'n tweegesprek gevolg tussen God en *Mosheh* en toe God met die volk begin praat, het hulle gevra dat God eerder met *Mosheh* praat en hy dan met die volk praat (Eksodus 20:18-21). Volgens oorlewering sou die volk hierdie versoek aan *Mosheh* rig nadat God die tweede opdrag gespreek het. Ons sien hier 'n uiters bevreesde klomp mense, amper tot die punt van bygelowigheid wat hulle uiteraard in Egipte aangeleer het.

Laat ons eers stilstaan by 'n paar feite: die volk kom 50 dae na hul vertrek uit Egipte by *Sinai*. Ons sien in Eksodus 12:43 tot 13:10 hoe God die fees van *Pesach* ingestel het. Dit word bevestig in Levitikus 23:5-14. In Levitikus 23:15-21 stel God *Shavu'ot* in, wat 50 dae ná *Pesach* gevier word. Hierdie vertoon wat ons dan nou by *Sinai* ervaar is die eerste instelling van *Shavu'ot*! Dus val die gee van God se *Torah* saam met *Shavu'ot*. In die vorige deel het ons kortliks stilgestaan by Handeling 2 waar volgelinge van *Y'shua* gedoop is met die *Ruach haQodesh* (die Gees wat Afgesonderd is [Heilige Gees]) tydens *Shavu'ot*. Hier breek ons met nóg 'n leuen wat die kerke verkondig: die stigting van die “kerk” het gebeur toe die Gees wat Afgesonderd is uitgestort is volgens Handeling 2. Watter klomp onsin!

Die stigting van die “kerk” het in werklikheid plaasgevind by *Sinai* waar God die uitverkore volk bymekaareroep het. Dis sinneloos om te glo dat God 3 500 jaar gelede 'n volk bymekaar roep, afsonder vir Hom, reëls en instruksies leer en hulle tugtig deur ballingskap, net om hulle op hul eie te los tot na *Y'shua* se folterdood, sodat Hy skaars sewe weke later 'n “nuwe” kerk begin!

Rabbi Sha'ul leer ook vir ons van hierdie “kerk in die wildernis” in Handeling 7:

³⁸*Dit is hy wat in die byeenkoms in die wildernis saam met die boodskapper was, wat met hom op die berg Sinai gepraat het en saam met ons vaders was. Hy het die lewende Woorde van God ontvang om aan ons te gee.*

Die Hebreeuse woord vir byeenkoms is *qahal* (קהל – ka-hal). Ons vind ses verbuigings daarvan voor *Sinai* (Genesis 28:3; 35:11; 48:4; 49:6; Eksodus 12:6; 16:3) waar dit elke keer verwys na 'n byeenkoms van die hele volk. Die volk is voor *Sinai* bymekaareroep om te leer hoe om 'n nasie te wees en verskeie kere geseën. By *Sinai* word dit amptelik God se “bruid” met die *Torah* as ooreenkoms. Daarna vind ons dit 19 keer in Levitikus, Numeri en Deuteronomium waar God aan die byeenkoms instruksies gee rakende offerandes, regsake, siviele kwessies en dies meer. Dit is

wanneer God 'n volk wat lank in slawerny was leer hoe om Hom te volg, Hom tevrede te stel. God leer vir ons in Deuteronomium 13:

⁴Julle moet יהוה, julle God, volg, Hom respekvol vrees, Sy opdragte uitvoer, Sy stem gehoorsaam, Hom dien en aan Hom vashou.

Laat ons kyk hoe dit werk...

Wanneer ons hierdie gedeelte in Skrif lees, is daar uiters goeie beskrywings van donderweer, blitse en 'n algehele wolkbedekking:

☞ Eksodus 19: *¹⁶Dit het op die derde dag, met die breek van die dag, gebeur dat daar harde stemme en weerlig en 'n swaar wolk op die berg was en die klank van 'n baie harde ramshoring sodat die hele volk wat in die kamp was, gebewe het.*

☞ Eksodus 20: *¹⁸Die hele volk het die stemme gehoor, die blitse, die klank van die ramshoring en die rokende berg gesien. Toe die volk dit sien het hulle gebewe en op 'n afstand bly staan.*

In kort: tydens 'n Hebreeuse (Joodse) huweliksbevestiging, staan die bruid en bruidegom onder 'n *chupah* (חופה – uitgespreek “goepah”), 'n dakkie amper soos 'n “gazebo”, maar dit kan ook “bedekking” beteken. Die bruidegom gee dan vir die bruid 'n eensydige huwelikskontrak, 'n *k'tubah* (כתובה – kê-toe-bah, letterlik “iets wat geskryf is”), waarin hy belowe om haar te versorg in kleding, kos en huweliksverpligtinge. Die bruid hou hierdie geskrewe dokument vir veilige bewaring. Die bruid het geen verpligting om enige beloftes af te lê nie, alhoewel dit eties sou wees om so iets te doen. Hierdie kultuur strek oor duisende jare en kon moontlik ontstaan het met die tent van *Avraham* wat slegs 'n bedekking was met al vier kante oop. Genesis 18:1-8 verduidelik hierdie hawe in die wildernis. Dit kon ook wees toe *Yitzchak* (Isak) vir *Rivkah* (Rebekka) as bruid geneem het in Genesis 24:66. Hierdie “tuiste” wys ook daarop dat die grondslag van enige huwelik die egpaar is sonder enige besittings, met God as die bedekking en gevolglike seëninge van kinders en materiële toevoegings.

Derhalwe was hierdie wolkbedekking ook nie toevallig nie, net soos die datum, God se kalender. God het die hele volk toegedek en was op die punt om Sy geskrewe kontrak aan Sy bruid te oorhandig. Hierdie was 'n eensydige kontrak waarin God die beloftes gemaak en sekere eise gestel het. Die “bruid” het die kontrak deur *Mosheh* ontvang op kliptafels wat deur God self geskryf is. Inteendeel, dit is tweekeer geskryf as gevolg van die afgodery met die goue kalf. Onthou herhaling. God het ook gesorg dat hierdie “huwelik” nie in die beloofde land plaasgevind het nie, maar in 'n openbare plek, omdat dit nie net die volk van Yisra'el sou behels nie, maar insluitend sou wees vir al die mense op aarde. Hou in gedagte dat God 'n volk van priesters sou hê en dat hierdie priesters die ander volkere sou onderrig.

Vanaf Eksodus 20-31 gee God vir *Mosheh* instruksies en reëls oor siviele en seremoniële aspekte asook die bloudrukplan vir die tabernakel, maar ons lees van slegs een “wet”, een kontrak, wat *Mosheh* gekry het: *“Toe Hy klaar met hom gepraat het op die berg Sinai, het Hy vir Mosheh die twee tafels van die Getuïenis gegee, tafels van klip, geskrywe met die vinger van God.”* (Eksodus 31:18).

Al hierdie instruksies en reëls word saamgevat in een Hebreeuse woord: *Torah*. Hierdie woord beteken nie net wet nie, soos verkeerdelik in meeste vertalings voorkom nie. Dit kan beteken die eerste vyf boeke van die Skrif (Genesis tot Deuteronomium), dit kan beteken alle instruksies vanaf Genesis to *Mal'akhi* (Maleagi) terwyl dit ook selfs elke ander vorm van Hebreeuse lering en kultuur kan insluit. Die mees algemene en aanvaarbare verduideliking is egter dat dit God se reëls is vir **elke** persoon wat Hom erken as Skepper en *Y'shua* as God se Verlossing.

Hierdie huwelikskontrak het dus niks met ongelowiges te doen nie en nou praat ek ook van en met die gemiddelde Christen. God het hierdie vir sy fisiese uitverkore volk gegee en elkeen wat bely dat *Y'shua* die Redding van God is, wat wedergebore word, deel word van die geestelike *Yisra'el*, geestelike kinders van *Avraham* vir wie hierdie huwelikskontrak nog net so geldig is as die dag waarop dit gegee is – een kontrak met verskeie opdragte. Wanneer jy een opdrag verbreek, is die hele kontrak verbreek. Indien jy dus besluit die vierde opdrag (*Shabbat*) is nie op jou van toepassing nie, het die ander nege ook geen toepassing in jou lewe en kan jy maar met jou vroom gesiggie op 'n Sondag in die kerk sit en dit beteken **niks** vir God nie. Jy kan net sowel moord pleeg, steel en enige ander aspekte van die wet van God oortree – een is alreeds verbreek.

Dus, die eeue-oue leuen dat die “wet” net vir die Jode gegee is, is opgemaak deur anti-Semitiese predikante en leraars wat eerder hul eie as God se teologie wil verkondig, mense wat hul eie bankrekeninge wil vul as dié van instansies waar behoeftiges gehelp kan word. Dieselfde geld vir al die ander instruksies wat God vir *Mosheh* gegee het. Die wet kan egter nie red nie en is slegs daar om ons **gehoorsaamheid** aan God te bewys. Ons volg nie die wet om gered te word nie, ons volg die wet **omdat** ons gered is! Slegs die bloed van die Lam (*Y'shua*) kan ons reinig van sonde. Sommige instruksies is nie noodwendig op ons van toepassing nie, omdat jy 'n man of vrou is of omdat die tempel nie meer bestaan nie. Dit is egter ons verpligting om na te volg wat God behaag en wat nie – Hy gaan jou nie vra of jy gelukkig is met wat jy doen nie!

Terwyl ons vroeër melding gemaak het van Jode, kan ons net sowel nog 'n netelige sakkie afhandel. *Avraham* is die stamvader en hy was die vader van *Yitz'chak*, wat die vader was van *Ya'aqov* (Jakob). *Ya'aqov* het twaalf seuns gehad, waaruit die stamme van *Yisra'el* vloei. Tydens *Dawid* (uitgespreek as Da-wied) se koningskap, het sekere politieke onrus veroorsaak dat daar skeiding kom tussen die tien noordelike stamme en die twee suidelike stamme. Na koning *Sh'lomo* (Salomo) se dood het die volk amptelik in twee gebreek – die noordelike stamme (koninkryk van *Yisra'el*) en die suidelike stamme (koninkryk van *Y'hudah* [Juda]). Die noordelike stamme het nie “verlore” geraak soos sommige mense graag beweer nie, maar het grotendeels vermeng tussen die res van die wêreld terwyl die suidelike stamme, *Y'hudah* en *Binyamin* (Benjamin) oorgebly het as God se volk onder die naam *Y'hudim*, die meervoudsvorm van *Y'hudah*. Die woord Jood/Jode is daaruit afgelei en dit maak dit dan ook duidelik dat vandag se Jode nie die hele volk van God is nie, maar slegs 'n deel daarvan. Somtyds word ook na die noordelike stamme verwys as *Efrayim*, een van *Yosef* (Josef) se seuns. Die verduideliking hiervoor is nie op hierdie dokument van toepassing nie. Die goeie nuus is egter dat God, in Sy ewige guns en wysheid, 'n belofte gemaak het dat al twaalf stamme weer bymekaar sal kom: *Yesha'yahu* (Jesaja) 11:

¹²Hy sal 'n banier oplig vir die nasies, die uitgebandes van Yisra'el laat vergader en die verstrooides van Y'hudah bymekaarmaak uit die vier hoeke van die aarde. ¹³Dan sal die jaloesie van Efrayim verdwyn en die wat Y'hudah lastig val sal afgesny word; Efrayim sal nie jaloers wees op Y'hudah nie en Y'hudah sal Efrayim nie lastig val nie.

Ons dien vir seker nie net die grootste God nie, maar die enigste Skepper-Lewende God!

Negende leuen

Indien jy nog nie ophou lees het nie, is jy óf baie nuuskierig, óf jy is besig met aantekeninge om my later persoonlik aan te vat. Nadat jy hierdie deel gelees het, gaan jy my moontlik uitmaak as 'n ketter en dalk nooit weer met my wil praat nie.

Hoe dit ook al sy, die klomp snert wat leraars vanaf kansels en oor televisie (veral TBN) verkondig rakende die drie-eenheid is in geheel onskriftuurlik en ongegrond. Ek daag enige persoon uit om die drie-eenheid uit die Skrif te bewys, nie net waar dit verkeerdelik deur vertalings (verkragtings) as 'n doktrine gestel is nie. Dit moet ook nie in 'n flou verskoning gebruik word soos Dr. Walter Martin¹¹ dit uitdruk nie:

No man can fully explain the Trinity, though in every age scholars have propounded theories and advanced hypotheses to explore this mysterious Biblical teaching. But despite the worthy efforts of these scholars, the Trinity is still largely incomprehensible to the mind of man.

God het vir ons Sy handleiding gegee om te verstaan, nie om oor te wonder nie. Al die antwoorde vir alles is in die Skrif en slegs mense wie Hom in alle opregtheid volg, mense wat 'n lewende verhouding het met *Y'shua*, sal die antwoorde kry waarna hulle soek. Dit mag moontlik wees dat sommige antwoorde moeiliker is of langer neem om te vind as ander, omdat God ons verhouding met Hom wil toets, derhalwe moet ons nader aan Hom beweeg in ons daaglikse wandel.

Alhoewel ek nie noodwendig in geheel met enige of alle vertalings saamstem nie, is een van die beter studiebybels die NIV Faithlife Study Bible. Daar is 'n magdom uiteensettings en verduidelikings, verskeie landkaarte, 'n breë tydlyn wat by die skepping begin en uiteraard 'n volledige woordelys. Waar die woord "trinity" behoort te staan, is niks! Die woorde in daardie groep begin by "tribes", gevolg deur "tribes", "tribulation", "triumphal" en "triumphing" – maar "trinity" skitter in sy afwesigheid!

Teen die einde van die tweede eeu ná *Y'shua* het 'n Griekse biskop, *Theophilus* van Antiogië, die eerste keer die woord "drie-eenheid" gebruik. Hy het dit egter nie gedoen soos dit vandag bekend is nie, maar het dit gestel as "God, die Woord (Logos) en Sy Wysheid (Sophia)"¹². *Tertullian*, 'n Romeinse outeur van Carthage, het die drie-eenheid uitdruklik omskryf as "Vader, Seun en Heilige Gees" en ook sy teologie in dié verband verdedig teen *Praxeas*. Daar is baie min inligting beskikbaar rondom *Praxeus*, behalwe dat hy van Griekse afkoms was vanuit hedendaagse Turkye. *Praxeus* was 'n Monargis, iemand wat volgens Deuteronomium 6:4 glo dat God Een is, in direkte teenstelling met die drie-eenheidsleer.

In 325 nY het die Raad van Nicaea, onder leiding van keiser Konstantyn I, die geloofsbelydenis¹³ aangeneem soos deur 318 biskoppe gewysig is van die oorspronklike geloofsbelydenis soos deur die apostels (volgelingen van *Y'shua*) saamgestel. Daar word beweer dat elke volgeling/apostel een van die artikels bygedra het om die "twaalf artikels" van die belydenis te vorm.¹⁴ Ek sal graag wil weet watter een is deur *Y'udah van K'riot* (Judas Iskariot) bygedra! Vir etlike jare het die biskoppe met mekaar verskil oor bewoording en volgens *Athanasius* (293–373)¹⁵ is sekere vaktaal gebruik wat nie in Skrif voorkom nie, omdat spesifieke Skriftuurlike uitdrukkings verkeerdelik as kettertaal gesien sou

¹¹ Walter Martin, *Essential Christianity*, Vision House, Santa Anna, 1975, p. 21

¹² *Apologia ad Autolycom, Book II, chapter 15. Patrologiae Graecae Cursus Completus (in Greek and Latin).*

¹³ <http://www.ccel.org/ccel/schaff/creeds1.iv.iii.html>

¹⁴ "Apostles' Creed", *Dictionary of the Christian Church*, Oxford University Press, 2005, p. 90, ISBN 978-0-19-280290-3.

¹⁵ "Athanasius, Bishop of Alexanria, Theologian, Doctor". *Justus.anglican.org*. Retrieved 2 January 2012

word.¹⁶ Athanasius het gedurende die laaste paar jaar van sy lewe baie veranderinge aangebring en ook verskeie byvoegings, veral rakende die Gees wat Afgesonderd is waaraan oorspronklik min aandag gegee is. Teen die einde van die vierde eeu het die Kappadosiese Vaders, by name “Basil of Caesarea”, “Gregory of Nyssa” en “Gregory of Nazianzus”, almal biskoppe in hedendaagse Turkye, die drie-eenheidsleer bevestig soos dit vandag bekend is.

Die navolginge van die drie-eenheidsleer noem verskeie verse om te “bewys” dat dit korrek is. Wanneer ons egter Skrif bestudeer, kom ons agter dat daar net een God is volgens Deuteronomium 6:

⁴“Hoor, luister en doen Yisra’el, יהוה is ons God; יהוה is een.”

Dit word bevestig in Deuteronomium 4:

³⁹“Weet daarom vandag en neem dit ter harte: יהוה, Hy is God, bo in die hemel en onder op die aarde; **daar is geen ander nie.**”

In Mattityahu 6:9 leer Y’shua ons:

“Julle moet dan so bid: ‘Ons Vader wat in die hemel is, U Karakter en Outoriteit (Naam) is afgesonderd;’.

Ons sien in Luka 18:¹⁹ Yeshua sê vir hom: “Waarom noem jy My goed? Daar is nie een goed nie behalwe die een God.”

Markos gebruik soortgelyke woorde in sy weergawe by hoofstuk 10:

¹⁸Yeshua sê vir hom: “Waarom noem jy My goed? Daar is nie een goed nie, behalwe net Een, God.”

Sommige mense beweer die woorde van 1 Yochanan 5:6-8 bewys die drie-eenheid, maar dit is weereens verkragtings, verkeerde vertalings, dwalinge wat mense moet mislei, wat hierdie verse reg laat klink. Kom ons vergelyk ‘n klompie vertalings. Vir gebrek aan spasie sal ons net ses vertalings vergelyk: die Afrikaans 1953, PWL (2017), Woord en Getuienis (2016), Bible in Basic English (1965), KJV (1611) en The Scriptures (2008):

Vers/Vertaling	Afr 1953	PWL	W&G	BBE	KJV	TS
6	Dit is Hy wat deur water en bloed gekom het, Jesus die Christus; nie deur die water alleen nie, maar deur die water en die bloed; en dit is die Gees wat getuig, want die Gees is die waarheid.	Dit is Hy wat deur water en bloed gekom het, Yeshua Die Gesalfde Een; nie deur water alleen nie, maar deur water en bloed	Dit is Hy wat deur water en bloed gekom het, Y’shua die Messias; nie deur die water alleen nie, maar deur die water en die bloed; en dit is die Gees wat getuig, want die Gees is die waarheid.	This is he who came by water and by blood, Jesus Christ; not by water only but by water and by blood.	This is he that came by water and blood, <i>even</i> Jesus Christ; not by water only, but by water and blood. And it is the Spirit that beareth witness, because the Spirit is truth.	This is the One that came by water and blood: יהושע Messiah, not only by water, but by water and blood. And it is the Spirit who bears witness, because the Spirit is the Truth.
7	Want daar is drie wat getuig in die hemel: die Vader, die Woord en die Heilige Gees, en hierdie drie is een;	en dit is die Gees wat getuig, want die Gees is die Waarheid.	Want daar is drie wat getuig:	And the Spirit is the witness, because the Spirit is true.	For there are three that bear record in heaven, the Father, the Word, and the Holy Ghost: and these three are one.	Because there are three who bear witness:

¹⁶ ["Athanasius: De Decretis or Defence of the Nicene Definition, Introduction, 19". Tertullian.org. 6 August 2004. Retrieved 2 January 2012.](http://Tertullian.org)

8	en daar is drie wat getuig op die aarde: die Gees en die water en die bloed, en die drie is eenstemmig.	Daar is drie wat getuig: die Gees, die water en die bloed en die drie is in eenheid.	die Gees en die water en die bloed, en die drie is eenstemmig.	There are three witnesses, the Spirit, the water, and the blood: and all three are in agreement.	And there are three that bear witness in earth, the spirit, and the water, and the blood: and these three agree in one.	the Spirit, and the water, and the blood. And the three are in agreement.
---	---	--	--	--	---	---

Behalwe vir die verskillende opbreek van verse, sien ons twee vertalings wat totaal verskil van die ander: Afrikaans 1953 en die KJV. Daar is mense wat beweer dat die Afrikaanse vertaling nie noodwendig uit die Hebreeuse grondteks vertaal is nie, maar grotendeels vanuit die KJV. Dit lyk na 'n moontlikheid, maar hierdie is nie die platform vir so 'n bespreking nie.

Sommige mense doen vertalings en bou dan hul eie doktrines daarin; dit is duidelik uit die tabel hierbo. Ons word gewaarsku om te waak teen sulke vals profete: *Mattityahu 7*:

¹⁵*“Maar pas op vir die valse profete wat in skaapsklere na julle kom en van binne roofsugtige wolwe is.”*

Daarna gee *Y'shua* ook die oplossing in die eerste gedeelte van die daaropvolgende vers:

^{16a}*“Aan hulle vrugte sal julle hulle ken”;*

Hy herhaal dit in vers 20: *“So sal julle hulle dan aan hul vrugte ken.”*

Diegene wat gereeld die Skrif bestudeer weet dat enige herhalings in die Skrif God se manier is om die belangrikheid van 'n betrokke stelling te bevestig. Wanneer ons iets lees en nie weer sien is dit meestal inligting of geskiedenis; wanneer ons iets lees en dit word op 'n ander plek herhaal, is dit vir God belangrik en moet ons begin kennis neem. 'n Derde of meer keer is dit 'n uitdruklike opdrag wat nie verontagsaam mag word nie. Die *Shabbat* is 'n skitterende voorbeeld want dit kom 21 (7 x 3) keer voor net in *Torah*... Is dit nou nie toe-val-lig nie!

Ons het dus geen verskoning om in 'n strik gevang te word nie. God het vir ons Sy handleiding gegee om self te bestudeer, nie sodat ander mense dit vir jou moet lees terwyl jy hulle pensioen aanvul nie. Dit is ook nie nodig dat jy na die filosofie van 'n prediker luister wat 50 versies uit een hoofstuk lees en dan sy eie interpretasie rondom een uitgesoekte versie vir jou gee nie. Jy mag ook jou prediker betaal uit jou tiende, maar nie om jou te leer nie – dit moet wees om hom te onderhou.

Die drie-eenheid is 'n foefie wat deur die Rooms-Katolieke (katoliek=Universele, Allesomvattende, Globale) Kerk ingebring is en enige persoon wat deel het daarin, het ook deel in afgodediens.

Wanneer ons sien God is een, beteken dit *Y'shua* is nie God nie. *Ruach haQodesh*, die Gees wat Afgesonderd is, is ook nie God nie. Spreuke 8 stel dit baie duidelik; veral in verse 22 tot 25 kom dit mooi na vore. Dit is hoekom *Y'shua* vir die man sê dat niemand goed is nie, behalwe God. *Y'shua* is inderdaad Goddelik (Divine); Hy is die Regterhand van God, Hy is die Een deur wie ons verlossing bewerkstellig word. Ons mag Hom egter nie aanbid nie, want dan doen ons presies dieselfde as wat die volk van *Yisra'el* met die goue kalf gedoen het en *Yochanan* met die boodskapper van Openbaring. Ons word geleer dat ons, na wedergeboorte, mede-erfgename is van *Y'shua*. Romeine 8:17 stel dit baie duidelik:

¹⁷*“en as ons kinders is, dan ook erfgename. Erfgename van God en mede-erfgename van Yeshua, Die Gesalfde Een, want as ons saam met Hom ly, sal ons ook saam met Hom die Gemanifesteerde Teenwoordigheid van God smaak.”*

Hier lees ons van erfgename en mede-erfgename – twee verskillende terme, maar tog dieselfde. *Y'shua* kan nie 'n erfgenaam van Homself wees nie; Hy erf van God en jy en ek erf van God. Ek en jy is egter geskape wesens, dus is *Y'shua* ook 'n geskepte wese (Spreuke 8), maar vir 'n spesifieke doel en met die nodige Goddelikheid wat jy en ek nie het nie. Die Engelse woord is "Deity". Dit beteken eenvoudig "godheid" of "goddelikheid". *Y'shua* het dus daardie spesiale verhouding met Vader wat jy en ek nooit sal hê nie, in elk geval nie op hierdie sondige aarde nie. Ons het egter dieselfde eienskappe as "kind van God". Jy en ek was geskape met 'n doel: die belangrikste is om God te eer in alles wat ons doen, maar ons het 'n sondige natuur en dit kan God nie behaag nie. Sy Seun, *Y'shua*, kon egter daardie gaping vul omdat Hy soos ons geskape is, maar nie 'n sondige natuur het nie. Hy kon dus namens ons aan 'n folterpaal sterf, sodat almal wat Hom bely, almal wat erken dat Hy God se Verlossing vir ons is, ook nou erfgename kan wees en geestelike kinders van *Avraham*. Deur *Y'shua* se "Goddelikheid" te bevestig, sien ons in Hom die volheid van Vader-God se Gees. Dit maak Hom verskillend van enige ander mens, behalwe miskien Adam voor die sondeval.

Hierdie konsep vat bietjie om aan gewoond te raak in die begin, veral as ons besef hoeveel leuens hierin geweef was. Ons moet ook nooit dink ons is in enige opsig *Y'shua* se gelyke nie, nie terwyl ons op hierdie sondige aarde is nie. Dit is egter die voorreg wat ons het om na uit te sien: in die hiernamaals gaan ons nie net kinders van die enigse Skepper-lewende God wees nie, maar ook broers en susters van Hom wat in ons plek kom sterf het, net soos *Yosef* (Josef) 'n geestelike dood gesterf het om sy broers en ander familie te red.

Alles wat alreeds in die *TaNaKh* ("ou testament") gebeur het is nie net die grondslag van die "nuwe testament" nie, maar ook 'n skaduprent, 'n vooruitskouing (preview) van dit wat moes kom. Dit is een van die grootste redes hoekom ons nooit, maar nooit, die voorste gedeelte van Skrif moet onderskat of ignoreer nie.

Tiende leuen

Terwyl die “voorste gedeelte” van Skrif ter sprake is, dit wat die sogenaamde geleerdes die “ou testament” noem, laat ons sommer hierdie kwessie net hier afhandel.

Wat is oud aan hierdie “testament”? Die “nuwe testament” is ook baie ouer as jy en ek. Hoekom is dit nie ook “oud” of “nuwer” nie? Hoekom word hierdie groepe boeke testamente genoem? Hier kom die dierbare Rooms-Katolieke kerkvaders weer in die prentjie.

Die Hebreeuse Skrif bestaan net uit die “ou testament”. Dit word genoem die *TaNakh* (tanag) en is ‘n akroniem of afkorting vir “*Torah*” (die pentateug – eerste vyf boeke), die “*Nevi'im*” (uitgespreek nê-wie-iem – Hebreeus vir profete [meervoud]) en *K'tuvim* (uitgespreek kê-toe-wiem – Hebreeus vir geskifte [meervoud]). Die eerste vyf boeke is dus die *Torah*, in Grieks is dit pentateug (vyf boeke) en die ander geskifte word opgedeel tussen poësie en profetiese geskifte. Die poësie sluit in Psalms, Lied van Liedere (Hooglied), *Mishle* (Spreekwysies), *Prediker*, *Rut*, *Esther*, *Iyov*, Klaagliedere en selfs die boek van *Dani'el*. Die Jode beskou die boek van *Dani'el* nie as ‘n profetiese boek nie omdat dit buite *Yisra'el* geskryf is en ook nie in Hebreeus, soos die meeste ander nie, maar in Aramees.

Al die ander boeke is opgedeel in groot (belangrike) en klein (minder belangrike) profete. Groot profete sluit in *Yeha'yahu*, *Yirmeyahu* (Jeremia) en *Yechezk'el* (Ezechiël) terwyl kleiner profete genoem word soos *Amos*, *Yo'el* (Joël), *Ovadyah* (Obadja) en ‘n paar ander.

Gedurende *Y'shua* se tyd op aarde, het Hy, Sy studentevolgelinge en *Yochanan*, die man wat Hom gedoop het, asook *Sha'ul* (Paulus) en vele ander van dieselfde tydperk, nie dieselfde voorreg as ons gehad om van hulself in verskeie boeke te lees nie. Intendeel, dié van hulle wat enigsins iets geskryf het, het juis vir ander mense geskryf om hulle te leer en in lyn te hou met God se reëls. Daardie boeke was besig om geskryf te word, tot sover as 100 jaar na *Y'shua*.

Die enigste geskifte wat *Y'shua* en Sy tydgenote gehad het, was die *TaNakh* – die “ou testament”. Die “nuwe testament” was besig om te gebeur. Die ander feit wat soos ‘n paal bo water staan, is dat elke Hebreër/Jood gedurende die tyd van *Y'shua* nog steeds *Shabbat* en feeste gevier het. Hulle het ook die voedsel- en gesondheidsreëls van Levitikus 11 gevolg, iets wat jy gerus in gedagte kan hou vir ‘n gesonde liggaam, gees en verstand. Kyk gerus na *Kefa* (Petrus) toe hy uitgenooi is om onrein kos te eet. Dit is opgeteken in Handeling 10. Hy het ‘n afsku daarin gehad, dertig jaar na *Y'shua* se hemelvaart. Dit bewys aan enigeen wat ‘n gesonde verstand het dat geen, maar geen van God se “wette”, God se reëls, rakende reinheid, kos, *Shabbat* of enige van die ander nege opdragte, verval het of gekanselleer is nie – nie deur *Y'shua* nie (en Hy het baie tyd en geleentheid gehad) en ook nie deur enigiemand anders nie. Hou in gedagte wat ons in die vorige deel behandel het rakende kwessies wat vir God belangrik is. Hy sou dit in die handleiding skryf – nie om Homself te vrywaar nie, maar om ons te leer.

Kom ons wyk vinnig af om die geskiedenis van Skrif te bekijk. Hou in gedagte dat hierdie Boek nie oorspronklik vir jou of my geskryf is nie. Intendeel, dit is vir niemand spesifiek geskryf nie. Dit is slegs ‘n versameling van geskiedenis wat niks met ons te doen het nie, ‘n klomp poësie en baie profesie wat ons nie aangaan nie – of gaan dit ons tog aan?

Die Bybel, Skrif, bestaan tans uit 66 boeke en is geskryf deur 40 skrywers oor meer as 1 600 jaar. Meeste van die boeke is in Hebreeus geskryf omdat dit die voertaal was van die volk van *Yisra'el* met wie God ‘n persoonlike verhouding gehad het. Die profete, konings, skaapwagters en ander skrywers

was almal afkomstig vanuit *Yisra'el*. Sommige boeke van die *TaNaKh*¹⁷ is in Aramees geskryf. Die taal is baie verwant aan Hebreeus, soos 'n dialek, en is soms gebruik wanneer *Yisra'el* ander nasies of groepe wou uitsluit van hul doen en late (2 Konings 18:26, Yesha'yahu 36:11, Dani'el 2:4). Ongeveer 250 jaar voor *Y'shua* het die Hebreeuse en Aramese dokumente ander mense se belangstelling geprikkel en 72 Hebreeuse geleerdes het in Alexandrië, Egipte, bymekaargekom om die *TaNaKh* in Grieks te vertaal. Dit het bekend gestaan as "Septuagint", wat 70 beteken (die hoeveelheid mense wat die vertaling gedoen het). Vir een of ander onverklaarbare rede het die volgorde van die boeke verander vanuit die *TaNaKh* na dit wat ons vandag ken. Sommige nuwe vertalings het egter die oorspronklike volgorde herstel, veral waar die oorspronklike name herstel is.

Na ongeveer 400 jaar van stilte, *Mal'akhi* was die laaste, met geen profesie en geen ander geskifte, het *Y'shua* op die toneel verskyn. Vanaf ongeveer 40nY tot 95nY het baie ooggetuies en geskiedskrywers die lewe van *Y'shua* neergepen. Daar word beweer dat die volledige "nuwe testament" in Grieks geskryf is. Ek stem egter nie saam nie en glo dat meer as helfte moontlik in Grieks kon wees, slegs omdat dit vir nie-Joodse groepe geskryf is. Die kans is egter baie goed dat ten minste *Mattityahu*, *Yochanan* (1 evangelie en 3 briewe), *Hebreërs*, *Ya'aqov*, *Kefa* (2 briewe), *Y'hudah* en Openbaring in Hebreeus geskryf is as gevolg van die Joodse idiome wat oral deurbreek.

Y'shua, die studentevolgelinge, *Sha'ul* en elke ander leraar van daardie tyd het dus elke aanhaling gemaak slegs uit die *TaNaKh*. Ons lees in *Yirmeyahu* 31:

³¹"Let op, daar kom dae," verklaar יְהוָה, "wanneer Ek met die huis van *Yisra'el* en die huis van *Y'hudah* 'n **nuwe verbond** sal sluit,".

Kanse is goed dat *Y'shua* hierdie woorde iewers sou aanhaal, soos Hy baie ander aangehaal het. Een voorbeeld is *Luka* 4:21 waar Hy *Yesha'yahu* 61 aanhaal. Hy het juis gesê in *Mattityahu* 26:

²⁸"want dit is My bloed, van die **Nuwe Verbond**, wat vir baie uitgestort word tot vryspraak van sondes,".

Ook in 1 Korinthiërs 11:

²⁴en Hy het dit [die brood] geseën, dit gebreek en gesê: 'Vat en eet; dit is My liggaam wat vir julle gebreek word; so moet julle doen om aan My te dink.' ²⁵Net so ook die beker ná die ete, met die woorde: 'Hierdie beker is die **nuwe verbond** in My bloed; so moet julle dit doen, elke keer as julle drink om aan My te dink,'

Sha'ul leer in 2 Korinthiërs 3:

⁶"wat ons waardig gemaak het om bedienaars van die **nuwe verbond** te wees, nie deur wat geskryf is nie, maar deur die Gees, want die geskrewe woord maak dood, maar die Gees gee lewe."

Laastens sien ons aanhalings van *Yirmeyahu* deur *Sha'ul*:

Hebreërs 8:

⁸want Hy vind fout met hulle en het gesê: "Let op, daar kom dae, sê יְהוָה, dat Ek oor die huis van *Yisra'el* en oor die huis van *Y'hudah* 'n nuwe verbond tot sy doel sal bring, ⁹nie volgens die verbond wat Ek vir hulle vaders gegee het op die dag toe Ek hulle aan die hand gegryp het, om hulle uit *Mitzrayim* uit te lei nie, want hulle het nie gebly in My verbond nie en Ek het hulle verwerp," sê יְהוָה. ¹⁰"Hierdie is die verbond wat Ek ná dié dae sal gee vir die huis van *Yisra'el*," sê יְהוָה: "Ek sal My wette in hulle begrip gee en dit op hulle verstand, wil en emosie skryf en Ek sal vir hulle 'n God wees en hulle sal vir My 'n volk wees ¹¹en hulle sal nie meer elkeen sy medemens en elkeen sy broer leer en sê: 'Ken יְהוָה' nie, want hulle almal sal My ken, vanaf

¹⁷ Henry H. Halley, *Halley's Bible Handbook*, 25th ed., Zondervan Publishing House, 2000, 1071.

hulle kleinste tot hulle oudste. ¹²Ek sal hulle reinig van hulle oortredings van die wet en hulle sondes nie meer onthou nie."

Al hierdie teksverse praat oor die "nuwe verbond" en uiteraard het dit by baie mense vasgesteek. Ongeveer 30nY lees ons in Handeling 11:

²⁶"en toe hy hom kry, het hy hom saam met hom na Antiogea gebring en hulle het 'n hele jaar lank as een saam in die gemeente bymekaargekom en baie mense geleer en die studentevolginge is in Antiogea vir die eerste keer 'volginge van dié Gesalfde Een' genoem."

Meeste vertalings bevat die woord "Christene", wat weereens 'n verkeerde term is. *Y'shua* is na hierdie aarde toe gestuur om gelowiges te verlos van hul sondes – ons het vroeër gesien dit is wat Sy Naam beteken. Die gebruik van daardie tyd, was om iemand te salf in 'n spesifieke amp. Ons het dit gesien met konings en priesters. Die Hebreeuse woord vir "gesalfde" is *mashiach* (מָשִׁיחַ – ma-sjie-ag). Tydens sy leringe op aarde het *Y'shua* bekendgestaan as *Y'shua haMashiach* en in Grieks sou dit wees *Iesous Christos*, wat die Afrikaanse weergawe gee van Jesus Christus. 'n Christen is dus niks anders nie as 'n volgeling van die gesalfde een, net soos die vertaling hierbo uitwys.

Gaan soek die woord "Christian" by doktor/professor Google en sien watter uiteenlopende verduidelikings aangebied word. Enigiets van dissipel (is jy werklik iemand wat 'n ander persoon na God lei en hoeveel het jy al gelei?) tot navolging van die geloof wat gegrond is op die leringe van Jesus! Hier is 'n paar aanhalings:

- ✚ Professing belief in Jesus as Christ or following the religion based on the life and teachings of Jesus.¹⁸
- ✚ There are many important differences of interpretation and opinion of the Bible and sacred tradition on which Christianity is based.¹⁹
- ✚ Because of these irreconcilable differences in theology and a lack of consensus on the core tenets of Christianity, Catholics, Protestants and Orthodox often deny that members of certain other branches are Christians.²⁰

Hier is nog iets wat die aandag sal prikkel:

Unfortunately over time, the word "Christian" has lost a great deal of its significance and is often used of someone who is religious or has high moral values but who may or may not be a true follower of Jesus Christ. Many people who do not believe and trust in Jesus Christ consider themselves Christians simply because they go to church or they live in a "Christian" nation. But going to church, serving those less fortunate than you, or being a good person does not make you a Christian. Going to church does not make you a Christian any more than going to a garage makes you an automobile. Being a member of a church, attending services regularly, and giving to the work of the church does not make you a Christian.²¹

Die term "Christen" is dus nie noodwendig gebruik om 'n groep mense te identifiseer nie, maar ook om met hulle te spot. Alhoewel dit gebruik is deur mense om te verwys na nie-Joodse gelowiges, was die term nooit deur gelowiges in die land *Yisra'el* gebruik nie. Die term het egter posgevat, tot so 'n mate dat dit "universeel" – lees **katoliek** – geword het. Die woord "katoliek" beteken universeel, wêreldwyd, omdat dit hulle doel was om te breek met wat die Jode en ander ware

¹⁸ <https://www.thefreedictionary.com/Christian>

¹⁹ Olson, *The Mosaic of Christian Belief*.

²⁰ Ehrman, Bart (2003). "Introduction: Recouping Our Losses". [*Lost Christianities: the battles for scripture and the faiths we never knew*](#). Oxford, New York: Oxford University Press. p. 1. ISBN 978-0-19-518249-1. "Many of these Christian groups, of course, refuse to consider other such groups Christian."

²¹ <https://www.gotquestions.org/what-is-a-Christian.html>

volgelinge van *Y'shua* nagestreef het.

Die biskoppe, onder leiding van die keisers, wat later deur 'n pous vervang sou word, het hulself die mag toegeëien om *Dani'el* 7:25 in vervulling te bring. Hulle het tye verander – *Shabbat* na Sondag – en ekstra name toegevoeg by kalenders in die vorm van dae en maande; en jy, my vriend, vriendin, het jou laat vang met daardie slap riem!

Die term Christen het gekom om te bly. Dit het egter ook groot verwarring by baie mense tuisgebring en tans is daar meer as 41 000 denominasies of vertakings van Christenskap! Veronderstel elke vertakking het net een persoon, beteken dit dat meer as 41 000 mense van mekaar verskil in hul geloof. Is dit waarvoor *Y'shua* aarde toe gekom het?

Laastens, 'n aanhaling uit 'n skrywe wat ek in April 2012 neergepen het:

If a doctrine doesn't line up with *Torah*, then it cannot be true. If this is the case, then "Christian" is yet another title, not a way of life.

Gegewe al hierdie inligting, behoort die term "Christen" eintlik aan die Rooms-Katolieke en moet enige werklike volgelinge van *Y'shua* hom-/haarself daarvan verwyder.

Laat ons terugkom na die onderwerp: ons het gekyk na testamente en verbonde. Hierdie Christene, wie hulle ook al mag wees, het vasgehou aan die woordjie "verbond". Gedurende die laat eerste en vroeë tweede eeu is baie boeke vertaal vanuit Grieks (die wat in Grieks geskryf was) in Latyn, Kopties (Egipte) en Siries (Sirië) en is wyd versprei as "begeesterde skriftuur" deur die Romeinse ryk en verder.²² In 397nY, om die geskrifte te beskerm teen weerleggers en geestelike instellings, is die 27 boeke wat toe bekend was amptelik saamgevat deur die Sinode van Kartage as die "nuwe testament" – uiteraard gegrond op die uitlatings van *Y'shua* en *Yirmeyahu*.²³

Die skade was gedoen, want toe word die *TaNaKh* skielik die "ou testament" en mense dink dit het verval!

Wat eintlik moet gebeur, en ek daag elke persoon wat hierdie lees uit om dit te doen: skeur daardie blanko vel papier (of wat dit ookal mag wees) tussen die "testamente" uit, want die Woord van God is EEN – net soos Hy! Daar is nie iets soos ou en nuwe testament nie. Daar is die *TaNaKh* en die Apostoliese Geskrifte, want die apostels, die navolgelinge, studentevolgelinge van *Y'shua*, het dit geskryf. 'n Testament is slegs geldig wanneer iemand dood is en ons Verlossing leef! Daar is dus geen testament nodig nie en derhalwe daag ek jou uit om daardie blanko, leë bladsy(e) tussen die twee "testamente" uit te skeur en dit een boek te maak! Jy sal vanaand rustiger slaap.

²² F.F. Bruce, *The New Testament Documents: Are They Reliable?* 5th rev. ed., Intervarsity Press, 1960, 21-28.

²³ *Ibid.*, 27.

Elfde leuen

Op 31 Oktober 1517 het Martin Luther, 'n Duitse monnik, priester, professor in teologie en komponis, 95 stellings van kritiek teen die kerk deur van Wittenberg vasgemaak. Dit was in opstand teen sekere gebruike (misbruike?) in die Rooms Katolieke Kerk (RKK) waarmee hy nie saamgestem het nie en ook leerstellings wat hy wou hervorm. Vorige pogings is aangewend tot hervorming deur mense soos Jan Hus, Peter Waldo en John Wycliffe. Hulle pogings was egter nie suksesvol nie en hulle moes met hul lewens daarvoor boet; Jan Hus is op 'n brandstapel geplaas.

Ongeveer dieselfde tyd het twee manne in Switserland, Zwingli in Zürich en Kalvyn in Genève ook pogings aangewend om sekere leerstellings en gebruike in die RKK te verander. Verskeie Lutherse kerke het opgeskiet in Duitsland en Skandinawië terwyl hervormde kerke gestig is in Switserland, Hongarye, Frankryk, Nederland en Skotland. Die RKK het sterk teruggeveg met 'n teen-hervorming en Rome het baie verlore gebiede en navolgers teruggewen. Geen twee hervormers het dieselfde besware gehad nie. Luther het begin met onder andere toegewings ten opsigte van strawwe vir spesifieke sondes, veral die vagevuur; ander het teologiese beginsels aangespreek, soos vertrouwe slegs in Jesus en nie goeie werke nie; ander het dit teen die pous as persoon gehou terwyl nasionalisme en humanise ook 'n rol gehad het. Terwyl Martin Luther en die mede-hervormers baie kon vermag, het die RKK hulle ook erg gekniehalter en die hervorming het nie gebeur soos dit moes nie. Ongelukkig was Luther ook baie anti-Semities en alhoewel hy volgens Skrif wou lewe, wou hy niks te doen hê met enige Skriftuurlike gebruike nie, omdat dit ook deur Jode beoefen is. Hy het derhalwe alles wat "Joods" is afgeskiet in vlamme.

Derhalwe het *Shabbataanbidding* verskuif na *Sondagaanbidding* (songodaanbiddingsdag?) – "ons wil nie met Joodse gebruike vereenselwig word nie." Hulle het al God se feeste verwerp en hul eie ingestel. Dit sluit in verskeie heidense feeste, want hulle het geglo dat hulle heidene na die kerk sou lok en "oortuig" om gelowiges te word. Intussen het die teenoorgestelde gebeur: heidense feeste is in die kerk ingebring deur heidene wat geweier het om christene te word! Die RKK het ook 'n "heilige" dag ingestel waarop Jesus se kruisiging gevier moes word – ongeag wat geskiedenis ons leer. "Goeie Vrydag" het bykans soos 'n wet geword en "drie nagte en drie dae" het in die niet verdwyn – saam met die logika van syfers.

Baie van hierdie en vele ander verkeerde leerstellings het saam met Luther en die ander hervormers in die hangkaste weggekruip soos die spreekwoordelik spook wat saam getrek het.

Twee belangrike aspekte is hier ter sprake: "doop" en "katakisasie".

In 197nY het *Tertullian* die eerste verwysing geskryf rakende kinderdoop.²⁴ Die gebruik het vroeg in die tweede eeu ontstaan omdat daar geleer is dat wedergeboorte sou plaasvind deur doop – 'n leuen wat deur die stigters van die RKK daargestel is om ekstra lidmate op hul lyfte te kon plaas. *Tertullian* het hierdie gebruik ten sterkste afgekeur, net soos die doop van afgestorwenes, wat die RKK vir dieselfde rede gedoen het.

Beide hierdie gebruike toon duidelike afwykings van Skrif waar mense gedoop word na hul belydenis van geloof. Ons lees van Kornelios in Handeling 10:

³⁰Kornelios sê: "Vier dae gelede, omtrent hierdie uur, was ek besig om te vas en drie-uur die middag het ek in my huis gebid en skielik staan daar 'n man voor my in wit klere ³¹en sê: 'Kornelios, jou gebed is gehoor en jou dade van omgee is voor God in herinnering gebring.'

²⁴ *Die Taufe. Gedanken über die Urchristliche Taufe ihre Geschichte und ihre Bedeutung für die Gegenwart*, Joh. Warns

Kefa het aan hom die boodskap begin bring, steeds Handeling 10:

³⁴*Shim'on het sy mond oopgemaak en gesê: "In waarheid verstaan ek dat God geen aannemer van die persoon is nie, ³⁵maar dat in elke nasie dié een wat Hom vrees en onpartydig opreg is, aanvaarbaar is vir Hom."*

Die einde van die boodskap is Handeling 10:

⁴³*"Van Hom getuig al die profete dat elkeen wat in Hom vertrou, vergifnis van sondes deur Sy Karakter en Outoriteit sal ontvang."*

Daarna, met 'n opgewondenheid, het hulle by water gekom: Handeling 10:

⁴⁷*"Niemand kan die water keer dat hierdie mense, wat net soos ons die Gees wat Afgesonderd is, ontvang het, gedoop word nie."* ⁴⁸*Toe het hy beveel dat hulle gedoop moet word in die Karakter en Outoriteit van ons Meester, Yeshua, Die Gesalfde Een. Hulle het hom toe gevra om nog 'n paar dae te bly.*

Lees gerus hierdie stuk aandagtig deur, met die hulp van die Gees wat Afgesonderd is. Dit spreek boekdele vir gelowiges en lei ongelowiges om Y'shua beter te leer ken en te volg.

Kornelios is gedoop nadat Hy Y'shua bely het as die Gesalfde Een. Geen baba, hoe slim hulle ook al deesdae gebore word, kan bely dat hy of sy daardie selfde vertrou het nie. Die doop behoort een van die wonderlikste ervarings te wees vir enige wedergeborene, iemand wat van Bo gebore is, wat sy of haar vertrou in Y'shua stel, maar die RKK het soveel leuens hierin gebou dat dit 'n bespotting van die goeie boodskap geword het. Hierdie hele leuen, met al sy tooisels van dooprokkies, skoentjies, 'n doopkoek is alles deel van heidense gebruike wat geleidelik deel geword het van die RKK tradisie. Mense wat nooit hulle voet in 'n kerk sou sit nie, word skielik uitgenooi na hierdie geleentheid waar die kind wat "gedoop" (amper versuip by sekere kerke) is en nie een woord kan praat nie, wat nog te sê 'n belydenis doen! Daarna word makietie gehou, meestal sonder God, wat skrik vir niks...

Rondom die doop skryf rabbi Sha'ul in Romeine 6:

³*Of weet julle nie dat dié van ons wat in dié Gesalfde Een, Yeshua, gedoop is, in Sy dood gedoop is nie?* ⁴*Ons is saam met Hom begrawe in die doop tot die dood sodat net soos dié Gesalfde Een uit die dood uit opgestaan het deur die Gemanifesteerde Teenwoordigheid van Sy Vader, ons ook net so in 'n nuwe lewe kan leef,* ⁵*want as ons een geword het met Hom deur dieselfde dood as Hy, sal ons ook een wees met Hom in dieselfde opstanding as Hy.* ⁶*Ons weet dat ons ou mens saam met Hom gekruisig is sodat die liggaam van sonde vernietig sou word sodat ons nie langer 'n slaaf van die sonde sal wees nie,* ⁷*want hy wat dood is, het homself van die sonde bevry.* ⁸*As ons daarom saam met dié Gesalfde Een dood is, laat ons vertrou dat ons saam met dié Gesalfde Een sal lewe* ⁹*omdat ons weet dat Die Gesalfde Een opgestaan het uit die dood en nie weer sal sterf nie en die dood geen outoriteit oor Hom het nie.* ¹⁰*Hy wat dood is vir die sonde, het een maal gesterf en omdat Hy leef, leef Hy vir God.* ¹¹*Net so moet julle ook julleself beskou as dood vir die sonde en dat julle leef vir God in eenheid met ons Meester, Yeshua, dié Gesalfde Een.*

Die probleem met "besprinkeling" het moontlik ontstaan deur misverstande, verkeerde interpretasies en dalk (my eie mening) 'n gebrek aan kennis. Ons lees in verskeie teksverse (Levitikus 4:6, 17; 5:9; 14:7, 16, 27; 16:14, 15, 19 en ander) hoe die priester bloed of olie op die altaar, 'n melaatse, die voorhangsel of 'n bok sou sprinkel om dit rein te maak of af te sonder. Wanneer 'n persoon uit eie vrye wil gedoop word, word hy of sy nie afgesonder of gereinig nie – dit het alreeds plaasgevind. Deur die doop erken die persoon dat hy of sy saam met Y'shua sterf om weer op te staan in 'n nuwe, ewige lewe. Dit is waaroor doop gaan: die volk van Yisra'el het uit Egipte gekom

(verlos van slawerny – sonde) deur die hand van God; Hy het hulle geestelik laat sterf voor die Rooisee en hulle daardeur laat trek (gedoop) sodat hulle as nuwe mense, geestelik onverskrokke en vol ywer vir 'n nuwe lewe, na 'n beloofde land (die Ewigheid saam met *Y'shua*) kon laat trek. Doop red niemand. Doop is 'n stap van gehoorsaamheid. Het 'n baba van drie maande daardie gehoorsaamheid?

Daar bestaan 'n groot moontlikheid dat *Mosheh* nie genoeg tyd sou hê om elke *Yisra'eliet* te besprinkel voordat die Egiptiese leërmag hulle sou uitroei nie – en dan sou hulle nog moes leer swem ook, want God sou nie nodig hê om die water te skei nie.

Vir bogenoemde redes het die dinge gebeur soos in Skrif opgeteken is, om die vooruitskouing van ons verlossings aan te dui. Dit is dus uiters noodsaaklik dat jy, wanneer jy tot die oortuiging gekom het en bely dat *Y'shua* jou Verlossing is, gedoop word in gehoorsaamheid – nie om gered te word nie, want dit het alreeds gebeur. Wanneer jy dan die voorreg van ouerskap ervaar, word jou babatjie nie “gedoop” of besprinkel nie, maar wél ingeseën tot 'n vreugde vir die ouers. Die ouers se verantwoordelikheid is dan om daardie kind groot te maak in die voetsore van *Y'shua* en tot op ongeveer ouderdom 13 vir seuns en 12 vir dogters word ouers verantwoordelik gehou.

Wanneer die kind hierdie betrokke ouderdom, of dit waarop die kind besluit, bereik, betree hy of sy die “volwasse wêreld” en neem hul self verantwoordelikheid vir hul dade. Die geleentheid is een van die belangrikste in die kind se lewe. Vir seuns word dit genoem “Seun van die Seëning” en vir dogters “Dogter van die Seëning”. Dit word baie kuis gevier, sonder enige uitspattighede, met familie en vriende wat as getuies optree dat die vader die kind vryspreek van kind wees en oorgee as volwassene in die samelewing. Hierdie kind getuig dan voor die getuies dat hy/sy in geheel vir God wil lewe. Ongelukkig besef baie min ouers dat die kind se inseëning as baba en die ouer(s) se uitseëning direk met mekaar verband hou en een lang proses is waartydens die kind voorberei word vir die dag waarop hy of sy die lewe vierkantig in die gesig sal staar.

Die gebruik om op 21 jaar oud 'n “kind” 'n sleutel te gee vir die volwasse wêreld is 'n heidense en wêreldse gebruik en behoort onder geen omstandighede deur ware gelowiges ondersteun te word nie. Dit het alles begin met die verbod op sigarette en drank, veral in die VSA, waar mense eers op 21-jarige ouderdom toegelaat word om tabak- en alkoholprodukte te mag koop. Dit is as't ware hul dranklisensie! Klink soos katkisasie...

Dit bring ons by die volgende deel.

Die doop van baba's het vir die kerk ekstra nommers op hul statistieke geplaas en gemeentes se getalle groter laat voorkom. Die baba's, later kinders, kon dan ook nie enige bydrae maak tot die gemeente nie. Hulle is almal egter mooi geleer van al die verhale in Skrif en dan, wanneer hulle naby die ouderdom kom om geld te begin verdien, sodat “die tiende” in die kerk se koffers gestort kon word, is hulle amptelik lidmaatskap toegestaan. Dit moes darem op 'n waardige manier gebeur en derhalwe het die instelling van katkisasie gekom.

Die woord “katkisasie” is afgelei van die antieke Griekse woord “kategisme” wat beteken om mondelings oor te vertel of geleer te word. Dit het ontstaan in die RKK en is nooit weggegooi tydens die hervorming nie, soos soveel ander monderings en rommel wat saamgesleep is in die Protestantse kerke. Inteendeel, elke Protestantse vertakking het later sy eie weergawe geskryf! 'n Voornemende lidmaat, in hierdie geval 'n jong mens van tussen 16 en 18 jaar, word dan voor die hele gemeente gebring om “getoets” te word aan die doktrine of leerstellings van die kerk. In sommige gevalle is alle vrae nie noodwendig uit Skrif nie, maar meer geskoei op menslike interpretasies of persoonlike oortuigings. Die mees bekende leerstellings in Afrikaanse kerke is die

Heidelbergse Kategismus (HK), wat vir jongmense tussen ouderdomme 13 en 18 (hoërskool) geleer word. Alhoewel die HK baie Skrif bevat, het dit net soveel, indien nie meer nie, konsepte wat suiwer filosofies van aard is.

Die kinderdoop en katekisasie is dus 'n manier van die kerk om getalle te bewimpel en hul geldkoffers te vul. Daar is sekerlik jongmense wat hierdie proses baie ernstig opneem, maar meeste beskou dit slegs as 'n onnodige hindernis en antwoord positief op die vrae om dan volwaardige lidmaat van die kerk te wees en te mag deel in die sakramente – doop en nagmaal.

Sakramente?

Jammer, nog iets wat die hervormingsbesem gemis het. Die RKK het sewe “sakramente” en ongelukkig het net vyf gesneuwel. Die twee wat agtergebly het by Protestantisme is die doop en die nagmaal. Dit is twee dinge wat jou en my as Christen verhoed om te leef soos God wil hê ons moet leef. Lees verder...

Nugter alleen weet waarom hierdie woord gebruik word – dalk omdat *Y'shua* en die studentevolgelinge dit in die laataand (nag) geëet het. Tog is dit iets wat die meeste kerke in die “dag” doen! In Engels is dit “communion” en RKK noem dit “mass”. Terwyl “communion” nog aanvaar kan word as 'n gemeenskaplike ete, beteken “mass” om uit te stuur of te verdaag, van die Latynse woord “messa”. Sien die Engelse “messenger” hierin.

'n Sakrament is iets wat goed genoeg geag word om baie spesiaal te wees, selfs “heilig” gemaak te word. Die woord kom van Kerklatyn *sacramentum*, van Latyn *sacrō*, wat beteken “hallow” of “consecrate”. Ons sien ook die Engelse “sacred”, wat beteken om afgesonder [heilig] te wees. Dit is dus 'n “heilige seremonie”. Die doop is slegs 'n gebeurtenis vir die persoon self en niks “heiligs” nie. Die nagmaal, liefdesmaal is dalk 'n beter woord, is weereens 'n persoonlike saak tussen die gebruiker en God. Dit is eintlik 'n feestelike geleentheid.

Die rede hoekom die RKK dit beskou as “heilig”, is omdat hulle glo die koekie wat hulle eet verander werklik in die liggaam van Jesus wanneer dit in die persoon se mond gaan. Regtig! Dieselfde is waar ten opsigte van die wyn/druiwesap. Regtig! Hulle noem hierdie proses “transubstantiation”: “The signs of bread and wine become, in a way surpassing understanding, the Body and Blood of Christ.”²⁵ Dit gebeur glo op 'n raaiselagtige manier, net soos die drie-eenheid baie raaiselagtig is – vir enigeen wat daarin wil glo. Ek kan nêrens 'n gepaste of beskrywende Afrikaanse woord vir “transubstantiation” kry nie, maar dit kom neer op iets soos “een in wese”.

Hier moet ek toegee dat die Jode ook baie vreemde idees het rondom sekere gebruike. Hulle het twee boeke, *Talmud* en *Mishnah*, wat vir sommige van hulle amper belangriker is as *Torah*! Beide boeke bevat oorgelewerde reëls, wette en instruksies wat genoem word die mondelingse of “oral” *Torah*. Volgens oorlewering sou *Mosheh* hierdie reëls en wette van God ontvang het na die tien opdragte by *Sinai*. Die *Mishnah* was persklaar gemaak deur *Yehudah HaNasi* aan die begin van die derde eeu nY. Sekere belangrike wette word egter nie in die *Mishnah* behandel nie en is later saam met Rabbynse kommentare van die *Mishnah* geredigeer en uitgegee as *Gemara*. Wanneer die *Mishnah* en *Gemara* saamgevoeg word, vorm dit die *Talmud* wat uit 63 traktate (geskrewe werke oor spesifieke onderwerpe) bestaan. Die *Mishnah* word geskryf in Hebreeus en die *Gemara* in Aramees, dus bevat die *Talmud* albei tale.

Daar is vreemde reëls wat hulle probeer bewys uit Skrif. As gevolg van drie teksverse (Eksodus 23:19; 34:26; Deuteronomium 14:21) skei die Jode melk en vleis. Hul restaurante bedien die produkte apart

²⁵ ["Article 3 The Sacrament of the Eucharist"](#). *Catechism of the Catholic Church. Holy See.*

en jy sal by geen Kosher MacDonald's 'n kaasburger kry nie. As gevolg van hierdie reël het elke wetsgehoorsame Jood 'n dubbele kombuis – een vir vleis en een vir melk/kaas en ander kos. Dit is egter belangrik om te onthou dat, net soos die wet en feeste van God nie weggevat is nie, is die reëls vir gesonde kos ook deel van God se “wet” en moet Levitikus 11 en Deuteronomium 14 steeds streng beoefen word. Ten spyte hiervan lees ons in 2 Sh'mu'el 17:

²⁷Toe Dawid in Maganayim kom, bring Shovi, die seun van Nagash uit Rabbah, uit die seuns van `Ammon, Magir, die seun van `Ammi'el, uit Lo-D'var en Barzillai, die Gil'adiet, uit Roglim, ²⁸beddens, skottels, erdegoed, koring, gars, meel, gebraaide graan, bone, lensies, gebraaide sade, ²⁹heuning, dikmelk, kleinvee en kaas van beesmelk na Dawid en die mense wat by hom was, om te eet, want hulle het gesê: “Die mense is honger, moeg en dors in die wildernis.”

Selfs die “man na God se hart” het moontlik 'n kaasburger geëet!

Daar is soortgelyke reëls wat Skrif nie noodwendig uitspel nie, maar geïmpliseer kon word, soos byvoorbeeld die dra van die kippa, 'n klein ronde hoedjie op die kroontjie van 'n man se kop; ligte of ketels wat nie op *Shabbat* aangeskakel mag word nie en te veel ander om hier op te noem.

My persoonlike oortuiging is dat enigiets wat God in Sy Skrif pertinent beveel gedoen moet word en wat Hy pertinent verbied nie gedoen moet word nie – geen onnodige impliserings of persoonlike gevolgtrekkings nie.

Twaalfde leuen

Soos met sommige van die vorige leuens, waar moontlik meer as een spesifiek aangespreek is, gaan hierdie leuen geen uitsondering wees nie. Intendeel, elke ander leuen wat ek aan kon dink, klein of groot, kry hier 'n plekkie.

Ons gaan hemel toe!

Terwyl ons klein was is aan ons geleer dat jy hemel toe gaan wanneer jy doodgaan. Op hierdie punt is ek onseker of dit 'n maklike uitweg vir ouers is om kinders se strikvrae te ontduik of bevredig en of die ouers, of onderwysers (Sondagskool ingesluit), dit self werklik geglo het. Hier praat ek nie van die onmiddellike gebeurtenis na jou dood nie, maar wel die hiernamaals – die ewigheid. Ons word geleer dat goeie mense hemel toe gaan en slegte mense hel toe, maar ongelukkig is hierdie stelling nie waar nie.

Wat met die gees van die mens gebeur vanaf die oomblik dat dood intree tot en met Y'shua se wederkoms is onseker, omdat weinig inligting in Skrif gegee word. Dit is egter 'n voldonge feit dat niemand, goed of sleg, in die ewigheid in die hemel of in die hel gaan wees nie.

Deur verskeie studies, navorsing en by monde van geleerdes het ek besef dat hierdie 'n leuen is wat deels uit onkunde en deels uit hoop vertel word.

Soos vroeër genoem, het baie *Shabbat*-onderhouende mense oor my pad gekom vandat God my op hierdie lewenswandel geroep het. 'n Dierbare vriendin het vir my inligting gestuur rakende hierdie onderwerp en ek was geskok om te verstaan, uit Skrif, dat niemand hemel toe gaan nie! Dit sluit ook in die leraars wat dit verkondig...

'n Kort tydjie later het ek met 'n pastoor korrespondensie gevoer en hierdie onderwerp het opgeduik. Ek het die nodige Skrifgedeeltes met my verduidelikings aangestuur, waarop hy my baie duidelik laat verstaan het ons korrespondensie is geskiedenis. Dit was meer as tien jaar gelede.

Ons sien in Openbaring 5:

*⁹wat 'n nuwe lofprysingslied sing en sê: "U is waardig om die boekrol op te tel en sy seëls los te maak, want U is doorgemaak en het ons vanuit elke stam, volk en nasie, met U bloed, vir God losgekoop ¹⁰en U het hulle, vir ons God se Koninkryk, priesters en konings gemaak en hulle sal oor die **aarde** heers."*

Voor die sondeval is die mens opdrag gegee om oor die aarde te heers: Genesis 1:

*²⁶God het gesê: "Laat Ons die mens maak na Ons beeld, net soos Ons en laat hulle heers oor die visse van die see, die voëls van die hemel, die vee en oor **die hele aarde** en oor al die diere wat op die **aarde** beweeg." ²⁷God het die mens geskep na Sy beeld; na die beeld van God het Hy hom geskep; man en vrou het Hy hulle geskep. ²⁸God het hulle geseën en God het vir hulle gesê: "Wees vrugbaar en vermeerder en vul die **aarde**, **onderwerp** dit [die aarde] en heers oor die visse van die see, die voëls van die hemel en oor al die diere wat op die **aarde** beweeg."*

Alles word herstel soos voor die sondeval. Daar is dus geen rede om "hemel" toe te gaan nie!

Ons lees in die finale boek van Skrif hoe God bevestig wat Hy vroeër gesê en aan die begin van Skepping beplan het: Openbaring 21:

¹Ek het nuwe hemele en 'n nuwe aarde gesien, want die vorige hemele en die vorige aarde het weggegaan en die see was nie meer nie ²en ek het die afgesonderde stad, nuwe Yerushalayim,

sien afkom vanaf langs God uit die hemel, voorberei as 'n bruid wat vir haar man versier is³ en ek het 'n harde stem uit die hemel hoor sê: "Let op, die tabernakel van God is by die mense en Hy bly by hulle en hulle sal Sy volk wees en dieselfde God is by hulle en sal vir hulle God wees.

Hierdie is dieselfde belofte wat vir *Yisra'el* gegee is: Levitikus 26:

¹¹Ek sal My woonplek tussen julle oprig en My Wese sal julle nie verwerp nie. ¹²Ek sal tussen julle loop en julle God wees en julle sal My volk wees.

Hierdie belofte is ook gegee in Eksodus 19:6; *Yesha'yahu* 61:6 en 1 *Kefa* 2:5, 9. Hou in gedagte wanneer God (Skryf) iets herhaal...

God het saam met die mens gewandel voor die sondeval; God wil by die mens bly en dit sal op die nuwe aarde wees – nie in die hemel nie!

Mense wat nie God se lewenswandel gevolg het nie maar voortleef in hul sonde, sal nie "hel" toe gaan soos ons geleer is nie, maar na 'n meer van vuur en swael waar hulle ewigdurende foltering sal deurgaen (Openbaring 19:20; 20:10-11). Die vyand, *hasatan*, sal ook nie straf uitdeel nie, want hy sal self besig wees om straf te ontvang. Die hel sal wees om nie in God se teenwoordigheid te kan wees nie.

Eenmaal gered, altyd gered

Baie voerspoedsteologievoorstaaers en -predikers hou daarvan om vir hul gemeentede die "versekering" te gee dat hulle vir altyd gered is wanneer hulle (die eerste keer) tot bekering kom. Dalk moet ons oorweeg hoekom *Y'Shua* vir ons sê in *Mattityahu* 24:

¹³"maar wie vasstaan tot die einde toe, hy sal die lewe hê."

Die konteks van hierdie lering gaan juis daarom dat ons nie sal verslap of toegee wanneer ons mislei of gemartel word nie.

Ya'aqov, die half-broer van *Y'shua*, skryf vir ons in hoofstuk 5:

¹⁹My broers, as een van julle van die pad van die waarheid afgedwaal het en iemand hom van sy fout af laat omdraai na God toe, ²⁰laat hy weet dat die een wat 'n sondaar van die foute van sy lewe, na God toe laat omdraai, 'n gees uit die dood red en 'n menigte sondes bedek.

Dis vreemd dat, indien vir altyd gered, ek nou moet omdraai om my gees uit die dood te red.

Wegraping

Terwyl ons die voerspoedvoorstaaers raps, laat ons dit ordentlik doen. Hulle het tog so 'n behoefte om nie gepynig te word of deur een of ander probleem te moet gaan nie, dat hulle die klomp kaf glo wat gedurende die agttiende eeu begin is deur Increase en Cotton Mather, pa en seun, twee Puriteinse predikante van Massachusetts Bay, VSA. Die beginsel is dat, voordat *Y'shua* Sy volgelinge kom haal, Hy 'n uitgesoekte groepie mense op 'n geheimsinnige manier sal kom haal – hulle gaan eenvoudig net verdwyn! Sodoende sal hierdie mense God se wraak, wat in verskeie boeke uitgebeeld word, vryspring en veilig (in die hemel?) wees totdat die res van die gelowiges gehaal word.

Hierdie foefie is verder uitgebrei en gewild gemaak deur John Nelson Darby²⁶ en Plymouth

²⁶ Bray, John L (1982). *The origin of the pre-tribulation rapture teaching*. [Lakeland, Florida](#): John L. Bray Ministry. pp. 24–25.

Brethren²⁷, waarvan hy deel was. Die ironie van hierdie groep, wat ontstaan het in Dublin, Ierland gedurende die laat 1820s, is dat hulle klaarblyklik volgens *sola scriptura* leef, die oortuiging dat Skrif die hoogste gesag is vir enige kerk doktrine. Die woord “wegrapping” of die Engelse woord “rapture” kom egter nêrens in Skrif voor nie en dit word ook geensins insinueer nie. Die teks waarop hierdie leuen gegrond is kom uit 1 Thessalonisense 4:

¹⁷en dan sal ons wat nog in die lewe is, saam met hulle as een in die wolke ingedra word na 'n ontmoeting met ons Meester in die lug en op die manier sal ons vir altyd by ons Meester wees.

Daar is geen fout met hierdie teksvers in enige vertaling waarna ek gekyk het nie – selfs die KJV se vertaling bevat al die nodige woorde:

¹⁷Then we which are alive and remain shall be caught up together with them in the clouds, to meet the Lord in the air: and so shall we ever be with the Lord.

Indien enige woorde weggelaat sou wees, moes dit “geheimsinnig” of “privileged” of iets dergliks wees. Wat meeste van hierdie verwarde mense egter nie lees of in verband bring nie, is die vorige vers van 1 Thessalonisense 4:

¹⁶want Hy, ons Meester, sal vanaf die hemel afkom met 'n bevel, met die stem van die hoof boodskapper en met die geklank van die trompet van God en dié wat in Die Gesalfde Een gesterf het, sal eerste opstaan

Weereens het selfs die KJV dit reg:

¹⁶For the Lord himself shall descend from heaven with a shout, with the voice of the archangel, and with the trump of God: and the dead in Christ shall rise first:

Vir diegene van ons wat in die weermag was, weet ons 'n bevel word nie in jou oor gefluister nie. Soortgelyk word 'n trompet, of iets wat soos dit klink, nie in 'n kombes toegedraai alvorens dit geblaas word nie. Hierdie doktrine is dus weereens een van daardie leuens wat al só lank en só goed vertel is, dat mense wat te lui is om self Skrif te bestudeer, dit glo. Ironies dat min mense van Adolf Hitler hou, moontlik oor een van sy bekende spreekwoorde: “As jy 'n groot genoeg leuen gereeld genoeg vertel, sal mense dit aanvaar as die waarheid.”

Uitverkiesing

Soos vroeër genoem, het meeste Hervormers goeie, dog onvoltooide, werk gedoen. Johannes Kalvyn, van Genève en Ulrich Zwingli van Zürich, kon hulself nie vereenselwig met 'n God wat in geheel vir elke mens 'n vrye wil gegee het nie. Hierdie manne was egter nie die eerstes om sulke uitlatings te maak nie. Tydens Y'shua se tyd het die Essene, volgens geskiedskrywer *Josephus*, 'n soortgelyke standpunt gehuldig. Gedurende die middeleeue het Gottschalk van Orbais, Thomas Aquinas en Wilhelm van Ockham soortgelyke standpunte gehuldig.

Rabbi *Sha'ul* leer ons in Romeine 8:

²⁸Ons weet dat, vir hulle wat God lief het, Hy hulle in alles help tot die goeie, vir hulle wat Hy afgesonder het om geroep te word, ²⁹want die wat Hy vooruit geken het, dié het Hy ook vooruit gevorm om te lyk net soos die beeld van Sy Seun sodat Hy die Eersgeborene kan wees onder baie broers ³⁰en die wat Hy vooruit gevorm het, dié het Hy ook geroep en die wat Hy geroep het, dié het Hy ook onskuldig verklaar en die wat Hy onskuldig verklaar het, aan dié het Hy ook Sy Gemanifesteerde Teenwoordigheid gegee.

Alhoewel hierdie teksgedeeltes op die oog af lyk soos “uitverkiesing”, moet ons mooi kyk na die

²⁷ [Blaising, Craig A.; Bock, Darrell L. \(November 1993\). Progressive Dispensationalism. Wheaton, IL: Bridgepoint Books. ISBN 9781441205124.](#)

verband wat hier gemaak word. Eerstens, hulle wat God lief het, volgens Deuteronomium 6:5 is *“met jou hele verstand en wil en met jou hele lewe en met al jou vermoëns”*, alleenlik vir hulle sal God in alles help. As gevolg van hul liefde word hulle dan afgesonder (Levitikus 11:44, 45; 19:2; 20:7, 26; 21:8; Deuteronomium 23:14; 1 Kefa 1:15, 16) en geroep. Dit is dus ‘n wilsbesluit by die mens om tot God afgesonder te word – **gehoorsaamheid**. God ken die einde alreeds vanaf die begin (Yesha’yahu 46:10) en weet wie Hom daadwerklik sal volg en wie nie. Dit is vir hierdie mense wat God “roep, onskuldig verklaar en Sy Gemanifesteerde Teenwoordigheid gee”. God het niemand gemaak om na die ewige verderf te gaan nie. Inteendeel, Hy wil hê niemand moet verlore gaan nie, soos ons sien in een van die bekendste teksverse ooit: *Yochanan 3*:

¹⁶want op dié manier het God die wêreld liefgehad: só, dat Hy Sy enigste uniekgebore Seun opgegee het sodat elkeen wat in Hom vertrou, nie verlore sal wees nie, maar die ewige lewe sal hê.

Dit word bevestig in 1 *Yochanan 4*:

¹⁰Hierin is die liefde: nie dat ons God liefgehad het nie, maar dat Hy ons liefgehad het en Sy Seun, die Vrypraak en Toedekking van ons sondes, gestuur het.

Ongelukkig dink die meeste mense egter om Sondag in ‘n kerk te sit hul verlossing sal bewerkstellig. Dit is nie wat Sha’ul bedoel het met die laaste gedeelte van Philippense 2:12 nie. As dit moontlik was kan ek dalk ook eendag ‘n vliegtuig word as ek lank genoeg by ‘n lughawe deurbring!

God wil hê mense moet Hom aanroep, na Hom toe draai. Soos enige vader wil Hy net die beste hê vir Sy kinders, wie Hy self, persoonlik gemaak het en hul name geken het nog voordat hulle gebore is. *Yirmeyahu 1*:

⁵“Voordat Ek jou in die baarmoeder gevorm het, het Ek jou geken en voordat jy gebore is, het Ek jou afgesonder; Ek het jou as ‘n profeet vir die nasies aangestel.”

Dieselfde belofte is op elke mens van toepassing, sonder uitsondering, sonder voorbedagte rade en beslis ook sonder uitverkiesing. God wil vir ons sorg: 2 Korinthiërs 6:

¹⁸en Ek sal vir julle ‘n Vader wees en julle sal vir My seuns en dogters wees,” sê יהוה, wat almal vashou.” en sal ons nie vergeet nie: Yesha’yahu 49: ¹⁵“Kan ‘n vrou haar suigeling vergeet en nie omgee vir die seun van haar baarmoeder nie? Selfs hulle kan vergeet, maar Ék sal jou nie vergeet nie!

Hy gee aan almal ‘n regmatige kans: 2 *Kefa 3*:

⁹יהוה verdraag nie die belofte soos sommige dit beskou as vertraging nie, maar Hy is ter wille van julle, daarin geduldig, want Hy wil nie hê dat enige een vernietig moet word nie, maar dat almal hulle sal omdraai na Hom toe.

Persoonlik het ek ‘n kleintjie dood wanneer ek predikers of begrafnisondernemers hoor sê: “Dit het God behaag om van ons weg te neem ons geliefde...” Is dit net die naasbestaendes wat daardie persoon liefgehad het, of God ook? Tipies van enige filosofiese snert, word hierdie woorde gebruik wanneer iemand nie regtig weet wat om te sê nie. God behaag Hom nie in enigiemand se dood nie, of om enigiemand “weg te neem” nie, soos ons kan sien uit Skrifgedeeltes hier bo. Skrap asseblief hierdie leuen van uitverkiesing, want dit is weereens iets wat ongegrond is en ‘n regverdige God in ‘n slegte lig wil plaas.

Dieselfde met die cliché “hy/sy word in die Here se genade gelos”. Dit word soms gebruik met mense se afsterwe, maar ook met siekte. Eerstens, indien daardie persoon nie van Bo af gebore (wedergebore, gered) is nie, is daar geen “genade” waarin daardie persoon gelos kan word nie – nie die “Here” of enigiemand anders s’n nie. Die guns (genade) van God is ‘n geskenk wat persoonlik

aangeneem, aanvaar, moet word.

Drie wyse manne

Hierdie is ook een van daardie leuens waaraan ek self vir lank meegedoen het. Dit was so wonderlik om die “kersverhaal” vir kinders en ander mense te kan vertel, of selfs uit te beeld met musiek en koorsang, begelei met ‘n pyporrel!

“En toe, na ‘n lang trek, kom die drie wyse manne daar aan en sien vir Jesus in ‘n krip en gee vir Hom drie geskenke.”

Toe die orrel se laaste note uitsterf het almal huistoe gegaan en buite die gebou met mekaar gedeel watter wonderlike ervaring hulle gehad het. Niemand het besef dat die predikant, orrelis, koor en ander deelnemers vir hulle gelieg het nie!

Nêrens in Skrif lees ons van drie manne, drie groepe, drie kamele of donkies of enigiets anders nie, maar wél die drie geskenke. Weereens doen ons isogese (inleeskunde) en vertel ons van iets wat nie daar is nie. Een persoon kon moontlik al drie geskenke gedra het en die moontlikheid bestaan dat dit eerder een of meer slawe sou wees, aangesien die wyse manne hoogeplaasdes was, mense van aansien; hulle sou nie self die geskenke gedra het nie. Sommige geleerdes beweer dat die hele groep uit ongeveer sestig persone kon bestaan! So het selfs ‘n kersliedjie die lig gesien (die woordspeling was bedoel!) van die konings wat uit die Ooste gekom het en almal sing lekker saam aan die leuen!

Drie dae en drie nagte

Óf Y’shua is ‘n leuenaar, óf die Skrif, óf die RKK.

Die RKK beweer Jesus is vrydag gekruisig en het Sondagoggend opgestaan. Hulle hou selfs ‘n diens wat teen sonop begin, om die groot gebeurtenis te “vier”. Volgens die Douay-Rheims-vertaling (DRC), wat die norm is van die RKK, lees ons in *Mattityahu 28*:

¹AND in the end of the sabbath, when it began to dawn towards the first day of the week, came Mary Magdalen and the other Mary, to see the sepulchre.

Die Skrif is baie duidelik in *Mattityahu 28*:

¹Teen die aand van die Shabbat, toe die eerste dag van die week begin aanbreek, kom Miryam van Migdala en die ander Miryam om na die graf te kyk. ²Let op, daar was ‘n groot aardbewing, want ‘n boodskapper van יהוה ירהוה het uit die hemel afgekóm en die steen van die ingang af weggerol en daarop gaan sit. ³Sy voorkoms was soos weerlig en sy klere so wit soos sneeu. ⁴As gevolg van vrees vir hom het die wagte gebewe en soos dooies geword, ⁵maar die boodskapper sê vir die vroue: “Moenie bang wees nie, want ek weet julle soek Yeshua wat gekruisig is. ⁶Hy is nie hier nie, want Hy het opgestaan net soos Hy gesê het. Kom kyk na die plek waar ons Meester gelê het ⁷en gaan vinnig, sê vir Sy studentevolginge: ‘Hy het opgestaan uit die dood en gaan voor julle uit na die Galila. Daar sal julle Hom sien.’ Let op, ek het vir julle gesê.” ⁸Hulle het dadelik weggegaan van die graf af, bang en met groot blydskap en gehardloop om dit aan Sy studentevolginge te vertel.

Y’shua het ons geleer in *Mattityahu 12*:

³⁹Hy antwoord hulle egter en sê: “‘n Slegte en hoererende geslag soek na ‘n teken en geen teken sal aan dié gegee word nie, behalwe die teken van die profeet Yonah, ⁴⁰want net soos Yonah drie nagte en drie dae in die maag van die vis was, net só sal die Seun van die mens drie nagte en drie dae in die middel van die aarde wees.

Terloops, nou dat sy naam genoem word: *Yonah* is nie deur 'n walvis ingesluk nie, want die keelgat is te klein. Dit moes 'n heel ander tipe vis gewees het. Hier is dus nóg 'n leuen!

Terug na die feite van die opstanding:

- ☞ die twee vrouens het teen die einde van *Shabbat*, net na sononder, “teen die aand”, by die graf gekom en nie “at dawn” – vroegoggend – soos die DRC dit weergee nie;
- ☞ Vrydag tot Sondag is maksimum twee dae en twee nagte, indien *Y'shua* wél eers Sondagoggend opgestaan het, anders sou dit minder wees;
- ☞ *Y'shua* se woorde was “drie nagte en drie dae” – eers die nag, dan die dag. Hy moes dus aan die einde van die dag opgestaan het en nie vroegoggend nie, dus aan die einde van *Shabbat*, die Saterdag met sonsondergang, anders sou dit 'n ekstra nag beteken.

Wanneer ons dit terugwerk, kom ons uit by die kruisiging op Woensdag, dag vier, om drie nagte en drie dae te gee. Volgens Skrif sou dit wees op *Pesach*, wat val op die 14de dag van die eerste maand, of *Nisan*, soos die volk tydens hul ballingskap verkies het om name aan maande te gee. Skrif leer ons dat die lam, wat voorberei moes word vir *Pesach*, vanaf die 10de dag tot en met sy slagting sorgvuldig deursoek moes word vir enige gebreke. Ons leer ook dat *Y'shua* ses dae voor *Pesach* by vriende gekuier het net buite *Yerushalayim*: *Yochanan* 12:

¹Ses dae voor die Pesach het Yeshua na Beit-Anyah gegaan waar El'azar, wat dood was en wat Yeshua uit die dood uit laat opstaan het, was.

Die volgende dag is Hy op 'n donkie die stad in terwyl baie mense uitskreeu van blydschap: *Yochanan* 12:

¹²Die volgende dag het baie feesgangers, toe hulle hoor dat Yeshua na Yerushalayim kom, ¹³palmtakke gevat en uitgegaan om Hom te ontmoet en uitgeroep: “Red ons nou! Geseënd is Hy wat kom in die Karakter en Outoriteit (Naam) van יהוה, die Koning van Yisra'el.” ¹⁴Yeshua het 'n donkie gekry en daarop gaan sit, soos geskrywe is: ¹⁵“Moenie bang wees nie, dogter van Tziyon! Let op, jou Koning kom na jou toe en Hy ry op die vul van 'n donkie.”

Y'shua en Sy studentevolgelinge het die afgelope paar dae bykans 100 kilometer te voet afgelê. Nou, vlak voor een van die ingange na *Yerushalayim*, wil Hy skielik op 'n donkie klim! Hy kon mos maar ingeloop het ook. Hierdie is egter 'n vervulling van die profesie in *Z'kharyah* 9:

⁹Swaai in die rondte van vreugde, oorvloediglik, o dogter van Tziyon! Skreeu dit uit, o dogter van Yerushalayim! Let op, jou Koning kom na jou toe; Hy is regverdig en toegerus met verlossing, nederig en ry op 'n donkie, op 'n jong donkie, die vul van 'n donkie.

Dit was dus die vyfde dag voor *Pesach*, die 9de *Nisan*. Vanaf die volgende dag, die 10de, het Hy verskeie plekke besoek waar Hy leringe gegee het. Mense kon Hom uitvra (ondersoek vir “foute”?), maar die owerhede, Fariseërs en mede-volksgenote het begin om planne te maak om Hom dood te maak. Net soos die lam wat met *Pesach* geslag is vanaf die 10de ondersoek is, het *Y'shua* in die kollig gekom. Die nag voor Sy dood was Hy ses keer onwettiglik verhoor en alhoewel Hy deur die Romeinse stelsel onskuldig bevind is, het die Joodse stelsel deur *Hanan* (Annas), *Kayafa* en die *Sanhedrin* Hom “skuldig” bevind. Die volgende oggend teen die derde uur, dit is 09:00 soos ons dit ken, is *Y'shua* aan 'n folterpaal opgehang. Dit is ook dieselfde tyd wat die oggend brandoffer gebring is. Ses ure later, teen die negende uur, het *Y'shua* uitgeroep “*Nigmar!* – dit is afgehandel!” Hy het gedoen waarvoor Hy gekom het en Sy laaste asem uitgeblaas op dieselfde tyd as wat die paaslam geslag sou word. Derhalwe het *Y'shua* hierdie profesie tot op die minuut volbring. Hy het ook die teken, soos vooraf deur *Yonah* gegee, perfek volbring – drie volle dae en drie volle nagte – vanaf die nag van dag vier tot net voor die begin van die nuwe week, aan die einde van *Shabbat*. Loof Yah!

Ter Afsluiting

Daar kan baie meer oor al hierdie leuens geskryf word, maar ek wil graag dat elke persoon wat hierdie gelees het daarvoor nadink sonder om 'n hele verhandeling te moet bestudeer. Ons sal nooit van leuens ontslae wees nie, maar ons kan beperk wat ons oordra. Onthou net een ding: 'n leuen maak jou nie spesiaal nie! Inteendeel, uit ondervinding het ek agtergekom dat mense jou met minagting bejeën wanneer hulle jou leuens ontdek.

Een van die belangrikste aspekte is om nie te maak soos “ander volke” nie: Deuteronomium 12:

³⁰let op dat jy nie in die strik val om hulle te volg nadat hulle voor jou uit vernietig is nie en dat jy nie na hulle gode vra en sê: ‘Hoe het hierdie nasies hulle gode gedien sodat ek dit ook so kan doen?’ nie. ³¹Jy mag dit nie doen aan יהוה, jou God, nie, want alles wat vir יהוה verwerplik is, wat Hy haat, het hulle vir hulle gode gedoen, want hulle het selfs hulle seuns en hulle dogters in die vuur verbrand vir hulle gode. ³²Wat ek julle ook al beveel, dit moet julle doen; jy mag daar niks byvoeg en daar niks van wegvat nie.

Moenie dat jou kinders leuens uit jou mond hoor rondom sinterklaas, klaasvakie, die paashaas, tandemuis of Engelse “tooth fairy” nie. Inteendeel, daar bestaan geen feëtjies of kabouters nie en enige normale kind behoort dit te weet van kleins af. Wanneer jou kind uitvind jy het vir hom of haar oor “nietighede” soos hier bo gelieg, gaan jou geloofwaardigheid op elke ander vlak in twyfel getrek word. Hulle mag jou dan nie glo wanneer jy vir hulle die waarheid rondom Y’shua vertel nie...

Beweeg weg van allerhande bygelowe soos swart katte, loop onderdeur 'n leer, om wense te maak wanneer jy kerse op 'n verjaardagkoek doodblaas of geld in 'n fontein gooi, goeie geluk met 'n haaspoetjie of die optel van 'n muntstuk, slegte geluk wanneer jy 'n spieël breek, “knock on wood” om slegte geluk af te weer, om 'n wens te maak met 'n hoender se “wensbeentjie”, om jou vingers te kruis vir “goeie geluk” of die hoop dat iets waar sal word, 'n sambreel binnenshuis oop te maak, Vrydag die 13de en 'n magdom ander dom-onnosel dinge wat mense deur die jare bymeekaarmaak. Dit sluit ook in al die Grimm-stories en ander waar 'n wolf 'n meisie met 'n rooi baadjie jaag, vang en later oopgesny moet word om haar te red, of drie varkies wat huise bou. Vertel jou kind eerder in elke opsig die waarheid, verkieslik deur 'n verhaal uit Skrif of iets uit jou eie kinderdae.

Laat ons wegbeweeg van al hierdie wêreldse dinge, leuens, bygelowe en vashou aan die Woord van God. Laat ons lewe soos Y’shua geleef het, soos Hy vir ons die voorbeeld gestel het: toegespits op wat God van ons verlang, nie mense nie. Jy gaan moontlik vriende verloor, familie gaan jou wil oonteien, maar om deel van die Koninkryk van God te wees is ver bo enigiets hier op aarde.

Christendom het gefaal deurdat hulle nie die wet van Mosheh nagekom het nie; selfs Y’shua het dit gedoen! Hou in gedagte dat Y’shua en Sy studentevolginge Jode was, nie Christene nie.

Hoe wil God hê ons moet leef?

- ☞ 2 Yochanan 1: *⁴Ek was baie bly toe ek van jou kinders gekry het wat in **waarheid** leef, volgens die opdrag wat ons van die Vader gekry het*
- ☞ Y’hoshua (Joshua) 22: *⁵Wees net baie versigtig om die opdragte en die wet, wat Mosheh, die kneg van יהוה, julle beveel het, te onderhou, om יהוה, julle God, lief te hê en in **al** Sy paaie te loop en Sy **opdragte** te onderhou en aan Hom vas te hou en Hom te dien met julle hele verstand, wil en emosie en met julle hele gees.”*
- ☞ Kolossense 3: *²Word gevoed deur die dinge wat daarbo is, nie met dit wat op die aarde is nie,*
- ☞ Psalm 51: *¹⁶want U begeer nie offers nie, anders sou ek dit gee; U het geen behae in brandoffers nie. ¹⁷Die offers van God is 'n gebroke gees; 'n gebroke en stukkende*

binneste sal U, o God, nie verag nie!

1 *Sh'mu'el* (Samuel) 15: ²²*Sh'mu'el het gesê: "Het יהוה soveel behae in brandoffers en slagoffers soos in **gehoorsaamheid** aan die stem van יהוה? Let op, om **gehoorsaam** te wees is beter as offers; om te luister beter as die vet van ramme,*

Laastens, 1 *Yochanan* 2:

³*Hieraan weet ons dat ons Hom ken, as ons Sy opdragte uitvoer. ⁴Hy wat sê: 'Ek ken Hom' en Sy opdragte nie uitvoer nie, is 'n leuenaar en die waarheid is nie in hom nie, ⁵maar wie ook al Sy woorde **voortdurend** uitvoer, in hom het die liefde van God waarlik volmaak geword, want hieraan weet ons dat ons in Hom is: ⁶hy wat sê dat hy **voortdurend** in Hom bly, vir hom is dit nodig om so te **leef** soos wat Hy geleef het.*

Wat bly dan nou oor en wat staan my te doen? Indien jou doktrine verskil van *Torah*, verander jou doktrine, want jy kan nie *Torah* verander nie. God soek nie jou Christenskap nie, ook nie Judaïsme, of 'n Messiaanse gelowige nie; Hy soek jou **gehoorsaamheid** soos ons sien in *Yochanan* 3:

³⁶*Wie ook al in die Seun **vertrou**, het die ewige lewe en wie ook al die Seun ongehoorsaam is, sal die lewe nie sien nie, maar die woede van God sal teen hom staan."*

Hein Zentgraf
12 Kislev 5779
20 November 2018
hein@zentgraf.org

Bronnelys:

<https://www.bibletools.org/index.cfm/fuseaction/Library.sr/CT/BQA/k/143/Was-God-Tired.htm>

<https://spokanefav.com/ask-a-jew-how-can-god-be-refreshed-when-god-is-the-all-powerful-creator-of-all-existence/>

<https://rcg.org/books/ttagc.html>

https://hebrew4christians.com/Scripture/Torah/Ten_Cmds/ten_cmds.html

<https://www.themessianictorahobserver.org/2018/03/09/torah-portions-body-christ-messiah/>

<https://www.thesacredcalendar.com/>

<https://www.bibleprophecyblog.com/>

<https://www.biblehub.com/>

<https://www.ucg.org/bible-study-tools/booklets/is-god-a-trinity/what-about-passages-that-prove-the-trinity>

NIV Faith Life Study Bible, Zondervan, Grand Rapids, MI

The Pilgrim Church, EH Broadbent, Gospel Folio Press, Grand Rapids, MI, ISBN 1-882701-53-4

The Names of God, Marilyn Hickey, Whittaker House, New Kensington, PA, ISBN 978-1-60374-086-9

Afrikaanse 1933/1953 vertaling, elektroniese weergawe

PWL, elektroniese weergawe

KJV 1611/1769 with Strong's numbers, elektroniese weergawe

DRC, translated from the Latin Vulgate, elektroniese weergawe